

ESPECIAL NADAL 2012

LA CASA ENCANTADA

- **Zura:** Ooooooooooooooooooh! Neeeeeeeeeeeeeeu! Mai havia vist tanta neu junta! Vull fer un ninot de neu! No! Una Elizabeth de neu! No! Una Elizabeth de neu fent un ninot d'una Elizabeth en miniatura! No! Una Eli--

- **Zoro:** Calla una mica, vols! Alguns intentem dormir!!

- **Hiba-chan:** Quina casualitat, és el que estava pensant jo - *d'un cop al respall d'en Zoro, en Hibi re-situa la pelvis d'en Zoro.*

Benvingudes i benvinguts al segon Nadal que GranOtaku passa amb vosaltres! L'any passat ens vam deixar endur (i de quina manera) per la fantàstica i commovedora història de l'Atobe sobre un pobre desgraciat sense cor ni ànima que acabava devorat per una colla de taurons que... o era sobre un pare de família que ni un moment d'intimitat podia tenir a la dutxa? Espera, espera, crec que hi sortia un tal Madao... en fi. Aquest any, ningú s'ha animat a explicar cap conte així que, en un acte d'absoluta solidaritat, les nostres estimades presentadores han assaltat un banc, diversos centres comercials i els fons privats dels polítics corruptes d'arreu del país, per a portar els nois a la neu!

- **Kireko:** Lástima que ese dinero del que estás hablando esté ahora en nuestras cuentas corrientes, eh Nala?

- **Nalataia:** Sí, és una pena...

- **NarradorSubstitu:** Aleshores, com esteu pagant tot això?

- **Nalataia/Kireko:** Del teu sou.

- **NarradorSubstitut:** ... per això accepto fer aquest especial? Per què em sangonegeu tot el que vulgueu i més?! Sou unes males bèsties...

- **Kireko:** Seremos lo que tú quieras, pero te vas a quedar sin cobrar igual. A joderse!

- **Nalataia:** Com anava dient el Narrador, resulta que aquest any ningú s'ha animat a explicar cap altre relat. Així que hem pres mesures cautelars i ens hem endut els nanos a esquiar... o això es pensen, mwahahaha!!

- **Shuu:** Nala, que som al mateix autocar que ells. Calla.

- **Kireko:** Qué? Como que en el mismo!?!? Que mierda es esta!?!?

- **NarradorSubstitut:** Se'n diu "mal ús del pressupost". Jeje.

- **Kireko:** Se'n diu... ESTÁS MUERTO, CABRÓN!! BUAAAAAAAAAAAAAAA!! - *desafortunadament, el tamany del passadís del vehicle no permet gaire moviments, cosa que implica que la meitat*

dels passatgers, tots membres del programa, acabin encaixats dins els seus seients com a conseqüència de l'aura destructiva de la Kireko. Per sort, sembla que la seva ira no ha arribat a les últimes files... on hi trobem atrinxerats darrera l'equipatge al Trio Meravelles...

- **Nalataia:** Últimes files!!?? Cabrons! Porto tota la meua vida volent seure al final, on estava la gent guai... i van em prenen el lloc!!

- **Atobe:** Que te hemos quitado qué!!?? Estamos metidos en un maldito autocar de presos!! No es que tuvieramos más opción que irnos al fondo... pero al fondo de la verja electrificada!! Psicópatas!!

- **Nalataia:** Shuuuuuu...

- **Shuu:** Hai! Hai! Kireko, deixa la matança per més endavant i vine aquí on no puguis fer mal a ningú, au!

- **Kireko:** Que no puedo dañar a nadie?! Que no? Te ríes!?? Pues sus vas a enterar!! A las cinco en la calle!!

- **Shuu:** Vale, sí.

- **Ulquiorra:** Entenc que nosaltres estiguem a l'altre costat però... i ell?

- **Ouji:** Uix, y ese tonito? Acaso no puedo estar aquí, junto a mis semejantes!

- **Atobe:** Tus semejante están aquí detrás, traïdor!!

- **Hitsugaya:** Exacte! Es pot saber què hi pintes tu, allà? Què trameu?!

- **Nalataia/Kireko/Ouji:** Nada.

- **Kid:** Que ho hagin dit tots tres a la vegada és encara més sospitos...

... tot i les contínues queixes dels seus companys, l'Ouji ignora per complet les seves paraules i, de dins d'una butxaca, es treu el mapa que havia amagat justament abans que la Kireko embogís i assaltàs la porta blindada de l'autocar...

- **Ouji:** Pues como os decía, sólo tenéis que llevarles hasta este punto y la servidumbre y yo nos encargaremos del resto.

- **Sebastian:** Sento discrepar però, qui li ha donat permís per a ordenar-me, senyor?

- **Ouji:** Nadie... pero se supone que estás con nosotros, no?

- **Sebastian:** Sí, exacte.

- **Ouji:** Y se supone que, si estás con nosotros, vas a ayudar en esto, verdad?

- **Sebastian:** Sí, això mateix.

- **Ouji:** Pues entonces no lo veas como una orden, sino como un gesto altruista de colaboración conmigo.

- Sebastian: Hum, té sentit. Sí.

- Ulquiorra: S'ha de reconèixer que sap com manipular a la gent...

- Ouji: Decías?

- Ulquiorra: Res, res... eh! Zura, res de treure el cap per la finestra!

- Zoro: Zura ja nai! Katsura da! Y no passa res per voler refrescar una mica el ros... - *amb la boca oberta i a mig parlar, en Zura ha facilitat molt la tasca a les branques dels arbres, que es van acumulant a ritme vertiginós entre les seves galtes...*

- Atobe: Ahora es cuando se traga un pájaro carpintero y lo agujerea de arriba a abajo!

- Hiba-chan: Jo voto per un panal d'abelles.

- Hitsugaya: Abelles? A aquestes èpoques de l'any!!!?? Sí home! I per què no un boig amb una serra elèctrica que li obri el coll en canal?!

- Hiba-chan: Perquè som al bosc, no a cap pel·lícula americana de segona.

- Hitsugaya: Molt bé, doncs! Abelles, abelles everywhere!!

- Zura: Gnajfhewbbicaieb!!! Nsnbakieion, ncbdswbueb!! Bdhiwsqub!

- Kireko: Pero qué dice?

- Nalataia: Els de realització cada cop s'hi esforcen menys.

- Shuu: A veure, que algú li tregui tota la merda que porta a la boca!

- Hiba-chan: Fes-ho tu, si tantes ganes tens de sentir-lo.

- Shuu: Us estem portant de vacances, què menys?

- Hitsugaya: Por em fan "aquestes" vacances...

- Ulquiorra: No heu de témer res... no?

- Nalataia/Kireko/Ouji: No, no, i ara...

- Zoro: Que l'idiota dogurià assenteixi, dóna confiança zero a la *ja de per si* poc fiable paraula vostra! Volem garanties!

- Kireko: Bien. Pues te garantizo que como no te calles, TE REBIENTO!!

- Zoro: Bé! Així sí!

- Nalataia: I no es pot fer res per insonoritzar la part del darrere del bus? És que el que hem de dir aquí, no ho poden sentir... sinó ens denuncien segur.

- Atobe: Veis como es algo ilegal!! Nada de chismes, queremos transparencia!

- **Kireko**: Que yo sepa... y ni se te ocurra corregirme si me equivoco... nunca publicitamos nada al respeto.

- **Nalataia**: Exacte. Ens hem limitat a treure-us del llit, entaforar-vos a l'autocar i tira milles!

- **Hiba-chan**: El NarradorSubstitut ha estat ben clar... ejem, cito literalment *“les nostres estimades presentadores han assaltat un banc, diversos centres comercials i els fons privats dels polítics corruptes d'arreu del país, per a portar els nois a la neu!”*. Ergo, Sí que heu mencionat la neu!

- **Kireko**: Claro, porque decir que os íbamos a llevar a una casa encantada era lo más sensato para que accediérais a nuestros planes de destrucción absoluta, no?!

- **Atobe**: A ver, vistoasí... PUES SI, QUE COÑO!! ENCIMA QUE NOS VÁIS A JODER EL FIN DE SEMANA, VAMOS A TENER QUE AGUANTAR VUESTRA CONDESCENDENCIA!!! ESTO ES UN ULTRAJE!! A LAS ARMAAAAAAAAAAAAAAAS!

- **Kireko**: Idiota espacial, drógale.

- **Ouji**: Encantado.

... amb una xeringa específica per a Diplodocus Dogurians, l'Ouji medica... perquè a GranOtaku no droguem a ningú, MAI...

- **Kireko**: Ah no? Y que me dices de lo que les vamos a hacer en breve para que tengan que quedarse si o si en la casa encantada?

- **Zoro**: Que ens vols fer què?

- **Kireko**: Nada, nada. Sigue Narrador.

*... **T_T**... doncs això, que l'Ouji medica l'Atobe perquè estigui més tranquil i permeti a la resta fer el viatge en pau. Desafortunadament, l'Ouji ha vacunat a tots els que se li han posat per davant; com que la xeringa és tant gran i està tant plena... doncs hi havia verí per tots i... espera, verí?! Però no se suposa que els ha adormit!!??*

- **Ouji**: Toma! El veneno doguriano es el mejor para mandar a los chicos a sonar. Está hecho con babas vírgenes, pelos de iguana-conejo de los prados del Monte Que Nadie Visita y mi ingrediente secreto favorito; cianuro potásico!

- **Shuu**: Això els matarà.

- **Kireko**: Como puede ser una baba vírgen? Será una babosa?

- **Ouji**: No, no, babas, como las que sueltas por la boca cuando hablas o cuando piensas en comida. Si, mira! Como las que estás soltando ahora mismo por el simple hecho de haber oído la palabra comida. Mira, ahí tenemos más!

- **Nalataia**: I per què són verges, si es pot saber?

- **Ouji**: Porque nunca llegan a tocar la comida; siempre te las secas antes... pobrecillas.

- Nalataia/Shuu: Ah, ja.

- Ulquiorra: I ara què? Perquè tenir-los tots dormits no soluciona el problema.

- Nalataia: Quin problema?

- Ulquiorra: En Zura. Què deia?

- Shuu/Kireko: ... y dále con que la abuela fuma.

- Nalataia: Tant és què ha dit i què no. El que importa és que els tenim a tots controladets i que podem fer amb ells el que ens sembli bé. I jo me'n vull endur en Zoro a la part de darrera del autocar i...

- Shuu: ... i et ben juro que us persegueixo pels set Inferns, si fa falta.

- Nalataia: Haaaaaaaai! Era broma! Era broma!

- Kireko: Yo opto por empezar la segunda fase de nuestro plan "Joder por joder a los panolis estos, que se picant y jno veas como me río!".

- Ulquiorra: Ah però, té nom el pla?

- Kireko: Tiene lo que yo quiera! Como si le quiero poner orejeras con borlas!!

- Shuu: Abans que l'Ulqui pugui dir res que ens porti a divagar durant dues pàgines més... secundo la idea de la Kireko; contra més aviat comencem...

- Kireko: Pues eso, más pronto empezaremos, porque nos queda trabajo... y mucho! Para que luego digan que no nos lo curramos, tsk!

- Nalataia: Molt bé, doncs! Ulqui, Sebastian, Takuma, Shuu, endavant amb la segona fase!

- Ulquiorra/Takuma/Shuu: Pseeee.

- Sebastian: Yes, my lady!

... i d'aquesta manera, tots es posen mans a la feina, sigui el que sigui el que planegen perquè, evidentment, jo no en sé absolutament res. I no em sorprèn, quan m'han explicat res aquest parell?!! Sempre sóc la última mona en saber què passa en aquest programa dels pebrots! Però rancúnies personals a part, us puc garantir que aquest cap de setmana serà llarg. Nois, us acompanyo en el sentiment...

... a mesura que l'autocar s'aproxima a la casa, en podem apreciar més i més els detalls però, per a fer-ho simple, és com anar de vacances a la casa de la Família Addams poc després que l'hagin cremada, assaltada i reconstruïda per a tornar-la a cremar. És una massa informe de pedra i fusta negra, que es recargola cel amunt, amb desenes de torres... cada una més retorçada que l'anterior... i que enfonsa els seus dits a la terra, creant passatges terrorífics i poblats per criatures que ni tan sols haurien d'existir en la imaginació de ningú! El cos central de la casa és una sort d'estructures poligonals diverses, endreçades sense ordre ni concert,

superposant-se les unes a les altres, com si estiguessin lluitant per alliberar-se dels grillons que les mantenen unides a aquests terrenys i busquessin la manera d'escapar i trobar l'arquitecte inútil que les va crear, per a poder apallissar-lo a gust. Centenars de finestres decoren les que suposo que són les parets; finestres amb fileres de dents afilades com fulles d'afaitar i guillotines a mode de persianes...

... fins i tot les escales d'entrada a la casa tenen quelcom perillós i letal: desenes de milers de xinxetes, grans com punys, formen la base dels graons, assegurant una pujada més que feixuga a qui sigui que tingui els sants pebrots de pertorbar la quietud de la casa...

... si li teniu por a la "Matanza de Tejas", espereu a que acabi aquest cap de setmana: "L'Escabetxina de GranOtaku" serà coneguda arreu del món, del Univers conegut, del desconegut i d'aquell que no es vol donar a conèixer voluntàriament perquè és massa tímid... que comenci el joc...

.....

- **Zoro:** Ugh, qui mal de cap... puta ressaca. Hum? On collons...? - *en Zoro mira al seu voltant, ja no són dins l'autocar. Els han deixat dins la casa, aquella vella i reduïda que es veia des de la carretera. Està fosc, no s'hi veu, però pot sentir la respiració agitada dels seus companys, com si patissin de convulsions...* - Ei! Desperteu! Ei! - *com que no veu per on trepitja, quan s'aixeca, i en un intent d'ajudar a qui sigui que té al costat, en Zoro ensopega i cau de morros contra quelcom dur... un cap, potser...* - AU! - *... d'entre les ombres, alguna cosa brillant se li tira al damunt... i va a partir-li directament les costelles, deixant-lo sense respiració i adolorit per tot arreu...*

- **Hiba-chan:** Hauria de ser jo qui s'exclamés, carallot! Serà que no hi ha espai, que havies de caure damunt el meu cap! Inútil!

- **Zoro:** Intentava ajudar-te!

- **Hiba-chan:** Doncs suïcida't! Així viurem més tranquils...

- **Zoro:** A sobre qu... - *un objecte dur i rodó se li clava enmig de la columna, enviant en Zoro a besar el terra amb la delicades d'una pedra caient des de un desè pis...* - Només sabeu que atonyinar-me!!

- **Atobe:** Es el único idioma que entiendes, a mi qué me cuentas? - *diu l'Atobe, mentre es ressitua la raqueta a l'espalla dreta, llesta per a baixar de nou en cas que en Zoro necessiti més explicacions...* - Y bien, donde coño estamos? Y por qué me parece que la cabeza me va a estallar?

- **Hiba-chan:** És com la ressaca que tens el dia després d'haver begut de garrafó barat. Puaj, la boca em fa gust de cartró...

- **Zoro:** Mira, no podreu dir que no teniu experiència en el tema, ja! - *sense ni obrir la boca, en Hiba-chan i l'Atobe descarreguen les seves armes contra l'espina d'en Zoro, enviant-lo amunt, directe al sostre, propiciant una caiguda de proporcions èpiques...* - AAAAAAAGH!

- Hitsugaya: Ja està cridant de bon matí? - *l'últim dels integrants del Trio Meravelles s'incorpora, marejat i confós, a l'hora que en Zoro cau en el que, aparentment, semblen unes escales i comença a rodolar graons avall...* - Cabrones, què ens han fet?

- Atobe: Darnos garrafón... y del malo. Me va a estallar la cabeza, en serio... - ... *quan la caiguda d'en Zoro cessa, el silenci s'apodera d'ells, donant pas al mateix sentiment d'opressió i neguit pel que passa un anti-xenòfob quan es troba en una reunió del Ku Klux Klan i no té a mà cap llançaflames... però no encara s'han fet a la idea que estan perduts, que senten sorolls provinents de la porta... algú altre s'ha despertat. Això o no estan sols, i la idea que algú desconegut estigui campant al seu aire i ells estiguin amb les defenses sota zero és, si més no, descoratjadora...* - Ei! Quién anda por ahí? Tengo una raqueta... y se como usarla!

- Hitsugaya: És clar, havia oblidat que la teva raqueta ÉS UNA PUTA ARMA DE DESTRUCCIÓ MASSIVA!

- Atobe: Por lo menos ha prestado más servicio que tu espada de hielo...

- Hiba-chan: No és el moment. Ei, qui va?

- Kid: Joouooo... - *amb una veu pastosa i llastimosa, en Kid reclama l'atenció dels seus companys, que semblen més interessats en demostrar qui té l'arma més destructiva que no pas en ajudar-lo...* - No em puc moure. I em roda el cap.

- Hiba-chan: A tots.

- Atobe: A unos más que a otros, verdad Zoro? Juju

- Zoro: A callar! - *després de caure escales avall, el cos d'en Zoro no es troba en les millors condicions, cosa que no li facilitarà pas el cap de setmana...* - Encara en falten dos, on deuen ser?

- Hiba-chan: Prova d'ensopegar amb alguna cosa, potser els trobes.

- Zoro:

- Kid: M'ajudareu o seguireu ridiculitzant en Zoro?

- Atobe/Hiba-chan/Hitsugaya: Sí, sí! - *avançant amb pas segur però lent, el Trio Meravelles s'apropa amb precaució al lloc d'on ve la veu d'en Kid qui, donades les dimensions desconegudes de la casa, podria estar justament a l'altra punta...* - A ver... Marco!

- Kid: Finestra!

- Atobe: POLO, IMBÉCIL, POLO!!

- Kid: Eh? Que no juguem a fer grups de paraules?

- Hitsugaya: De debò penses que estem en situació de jugar a res?!

- Kid: Ah, ja... daixò, POLO, IMBÉCIL, POLO!!

- Hiba-chan:

- Atobe: Mira, di lo que te de la gana, PERO DI ALGO!

- Kid: Doncs... us puc explicar una anècdota molt divertida del dia que vaig fer servir en Beelzebub per primera vegada. Mireu, resulta que jo tenia 5 anys i mai abans havia vist un monopatí, però tenia moltíssimes ganes de muntar-hi i... - *en Kid segueix parlant i el Trio Meravelles accelera el pas, desitjant trobar-lo com més aviat millor i fer-lo callar a cops...*

- Atobe: Rápido! Rápido!

- Hiba-chan: Li penso tancar la boca a cops de tonfaa.

- Hitsugaya: Va, va! menys parlar i més córrer! - *enduts per la desesperació, tots tres es posen a córrer en direcció a la veu monòtona i avorrida d'en Kid, que segueix amb el seu relat estúpid que no interessa a ningú... però a mig camí, alguna cosa els barra el pas i els estira de les sabates, forçant-los a fer mitja volta i a encarar-se a la foscor...*

- Zura: Eeeeeeeeliiaaiaaiaaiaaabeeeeeeth!! - *arrossegant-se pel terra, moribund i perdut en el mar d'ombres que el rodeja, en Zura apareix davant els seus companys, que se'l miren amb els ous per corbata... i descarreguen les seves pors més visceralment damunt del seu cos pràcticament inert... - Ai! Ai! Elizabeth, em fas mal!*

- Atobe: Maldito engendro del Averno, sabes el susto que nos has dado!!??

- Hiba-chan: Et penso fer pols fins a la mort, maleït cuc!

- Hitsugaya: Mor! Mor!

- Zura: Aggh! - *amb l'esperança que el deixin estar, en Zura passa a la seva tàctica favorita; fer-se el mort. Amb el Shinsen Gumi sempre li funciona, ja que no són més que una colla de descerebrats dirigits per un goril·la amb complex de líder... però els seus companys són molt més llestos, haurà de fer la mentida més creïble... d'una butxaca del yukata, treu un paquet de sang falsa, l'obre i se l'escampa per tota la cara... - Aggh! Cervells! Cervells! - si bé fer-se el mort era molt més segur, en Zura ha optat per l'estratègia del zombi, cosa que el posa en una situació encara més delicada...*

- Atobe: Muere bicho!

- Hiba-chan: El cap! Ens hem de desfer del cap!

- Hitsugaya: Guajajaja!! Matem-lo! Matem-lo!

... en un racó, en Kid plora...

- Atobe: Bueno, creo que el zombi este no se va a levantar más.

- Hitsugaya: No, no más.

- **Hiba-chan:** Ens ha costat prou. Crec que hauríem d'haver-li tallat les cames abans... - *davant seu, el cos mutilat d'en Zura reposa en pau. I en Kid, que ho ha vist tot des de l'altra punta de la sala...*

- **Kid:**

- **Hitsugaya:** No havíem de fer no-sé-què?

- **Kid:** Res, res, si ja m'he deslligat jo sol, jajajaja! - *a mossegades, concretament...* - I ara què se suposa que hem de fer? Perquè no veig més enllà del meu nas, i mentre rossegava les cordes, crec que he mossegat a algú, o a alguna cosa... - *incorporant-se amb penes i treballs, en Kid s'apropa al cadàver sanguinolent d'en Zura... i se n'adona que no, que de cadàver res; anomenar així a "allò" seria alterar la realitat...* - Quina excusa donareu?

- **Atobe:** Sobre qué?

- **Kid:** Sobre AIXÒ.

- **Hitsugaya:** Bah, els direm que ha estat en Zoro.

- **Zoro:** Oh, és clar! Totes les culpes a mi! Com que no és prou càstig haver d'aguantar-vos, carregueu-me el mort, LITERALMENT! Plantígrads! - *ara que ja hi són tots, que la cridòria general que els acompanya s'ha restablert, sembla que les ombres són menys fosques, que l'ambient és més acollidor, que...*

- **Zura:** Ui! Una llum! Elizabeth! Elizabeth, ets tu? - *al capdamunt de la sala hi ha aparegut una llum, un punt brillant i petit, que s'atansa al terra, lentament va baixant, il·luminant en el seu descens els voltants del lloc on es troben els nois; revelant una sala immensa, en runes. I escales, desenes de trams d'escales que s'endinsen cap a les profunditats d'aquest misteriós lloc. Escales que pugen, escales que baixen, escales que no van enlloc perquè algú els ha tret els graons, escales que remuguen i esperen pacientment que algú els passi per damunt i així esmorzar després de segles de dieta forçada...*

- **Atobe:** Que va a ser Elizabeth, so lerdo?! No ves que con la luz también baja un monitor de plasma!

- **Zura:** És l'Elizabeth, que ens vol transmetre el seu típic missatge de Nadal! Com començava...? Ah, sí!

- Hitsugaya: Però en quin Univers un ànec gegant dóna fa discursos de Nadal!!?? - un soroll d'estàtica, acompanyat del PLOP que fan les teles antigues quan s'encenen, omple la sala i reverbera per les parets, provocant en els concursants de GranOtaku un atac sobtat de picor a l'oïda interna i un encara més sobtat instint assassí vers a la persona que ha provocat el condemnat sorollet...

- Ouji: Pues en Dogura, por supuesto! Ahí los patos no sólo pronuncian discursos de Navidad, sino que también comen Dogurianos para celebrar la Festividad del Nacimiento del Pato de las Marismas!

- Hiba-chan: M'estàs dient que vius en un planeta habitat per ànecs devoradors de persones?

- Ouji: No, te estoy diciendo que en Dogura, los patos comen Dogurianos durante la Festividad del Nacimiento del Pato de las Marismas. El resto del año es al revés. Hay que darles un poco de corralito, sinó intentarían acabar con nosotros constantemente... y a los Dogurianos nos encanta comer pato! Cuanto más, mejor!

- Zoro: Intentar tenir una conversa coherent amb aquest home és missió impossible.

- Atobe: Bien, después de esta clase tan encantador sobre costumbres alienígenas, podemos ceñirnos a lo que tenemos delante?

- Hiba-chan: Una pantalla de plasma gegant que, de la calor que emet, està accelerant la fotosíntesi de certes plantes d'aspecte perillós que ens rodegen, cosa gens favorable per a la nostra supervivència? - com ha deixat ben clar en Hibari, la llum excessivament potent dels milers de milions de LED que il·luminen la pantalla, estan provocant canvis d'estructura i comportament en les plantes salvatges que han crescut a la sala després d'anys i anys de deixadesa per part dels seus propietaris; algunes ja comencen a reptar cap a la font de calor en busca d'aliment...

- Atobe: Por ejemplo. Y bien?

- **Ouji:** Claro, claro, explicacions. Es verdad. Pues nada, que estáis encerrados en la casa encantada esa de la que os hemos habla...

- **Hitsugaya:** Comentat de passada.

- **Ouji:** ... comentado brevemente mientras os dejábamos K.O en el autocar.

- **Kid:** I ja està? Cap sorpresa? Cap anomalia que posi en perill les nostres vi... - *amb un cop magistral a la nuca, en Zoro estaborneix en Kid, abans que xerri massa i doni idees...*

- **Ouji:** No tenías que haberte molestado, cabeza de sapo. YA estáis en problemas. Pero empecemos por lo básico. A ver, con la ligera luz que os he proporcionado, alcanzáis a veros el pecho?

- **Atobe:** Ligera? Tío, se me han derretido las retinas. - *no obstant, l'Atobe i tots els presents, baixen els caps cap al pit i hi troben uns adhesius circulars escrits...*

... uns adhesius que atempten contra la seva persona i els ridiculitza, però aquests no són els adhesius als que es referia l'Ouji, tot i que resulta evident que volia que els veiessin... els adhesius que importen són els que es troben justament sota d'aquests i que porten escrit un número; a saber, 84, 162 o 258.349...

- **Ouji:** Esos números indican el grupo al que pertenecéis. Cada grupo consta de dos miembros. Ale, a buscar vuestras parejitas, tortolitos! - *resignats per les múltiples i nefastes combinacions que poden sortir d'aquí, cada un dels membres de la casa de GranOtaku comença la recerca del seu company, no sense abans prendre la precaució de tapar el seu propi número, en un intent de passar desapercebut a la seva futura-i-no-desitjada parella... els primers en trobar-se sospiren agraïts, mentre que els quatre restants miren recelosos els participants que encara queden desaparellats. Lentament, i com si haguessin pactat fer-ho a la vegada, descobreixen els seus números als altres... i, aleshores, arriba el desastre...*

- **Atobe:** Nooooooooooooo! Qué narices he hecho mal en esta vida para que me toque tal subnormal como lastre en todo esto!!??

- **Zoro:** Crec que jo podria dir el mateix, no!!??

- **Atobe:** NO!

- **Ouji:** Pues ala, que ya sabéis con quién váis, no? Pues sigo con lo mío.

- **Atobe:** Me niego! Quiero un cambio de pareja ya! Lo exijo!

- **Ouji:** Y me puedes explicar concretamente quién querrá emparejarse con cabeza de sapo? Porqué dudo que nadie vaya a hacerlo por voluntat propia...

- **Atobe:** Pues solo antes que jodido! Reclamo mi derecho a la autodeterminación! Quiero ser independiente!

- **Ouji:** Denegado. No estás en un estado democrático, ni que lo estuvieras te íbamos a permitir cambiar de pareja. Lo siento, Destino es así.

- **Zoro:** Un malparit. I és culpa teva per donar-li entitat pròpia el Nadal passat! Però t'està bé, per mala bèstia! - *si en Zoro sabés mantenir la boca tancada, s'estalviaria molts cops, com el que l'Atobe està a punt de fotre-li entre cella i cella...* - Gyaaaaaaaaaaaaah! M'obriràs el cap, animal!

- **Atobe:** Y todavía no has visto nada. Tú sigue dándole a la sin hueso y verás.

- **Ouji:** Ya veo que os llevaréis bien. Prosigamos. A ver como os cuento esto sin que suene a tortura, ni podáis denunciarnos por ello. Huuuum... oh, eureka! Nalataia y Kireko me han dado permiso para infectaros con el prototipo de un virus parcialmente mortal que yo mismo he diseñado y, así, poder comprobar su efectividad en seres vivos. Veréis, hasta ahora sólo lo había probado en piedras de río, y los resultados eran más bien... papel mojado, jajajaja! - *si bé haurien d'estar impactats per la notícia d'haver estat infectats amb un virus que els pot matar en qualsevol moment, sembla que els nois ho porten prou bé, ara, l'acudit dolent de l'Ouji no l'han pogut passar per alt, ha estat massa dolent i els ha deixat sense paraules...* - Bueno, me tomaré vuestro silencio como que estáis asombrados por mi ingenio, en ambos sentidos, claro. Bien, pues, ahora ya sabéis porqué os da vueltas la cabeza, porqué tenéis resaca sin haber bebido o porqué Kid estaba maniatado al suelo; todo era cosa del virus. Y qué sigue a continua--

- **Kid:** Què té a veure el virus i que estigués lligat de mans i peus al terra?

- **Ouji:** Ah, eso! Bueno, Nalataia y Kireko te han pintado con permanente y para no salirse de la línea, te han atado. Contento?

- **Kid:** No sóc UN MALEÏT LLENÇOL BLANC SOBRE EL QUE PINTAR!!

- **Ouji:** A ver, blanco eres. Pero es verdad, de lienzo tienes poco, pero un artista nunca cuestiona el arte de los demás. Y antes que me interrumpáis de nuevo, sigo. Ejem. El virus, sólo existe una cura, bueno, pseudo-cura ya que hablamos de un pseudo-virus... pero cura en todos casos. Cual es la gracia del asunto? Que sólo dispongo de dos dosis. Vamos, que únicamente una de las parejas se salva. Váis pillando el concepto?

- **Atobe:** Claro, claro... UNA BATALLA CAMPAL, VOSOTROS LO QUE QUERÉIS ES QUE NOS MATEMOS LOS UNOS A LOS OTROS!!

- **Ouji:** No, no, nada más lejos! Lo que queremos es que os maten ellos!

- Zoro: Ells? Qui?

- Ouji: LA multitud de criatures, fantasmes y engendros de las profundidades varias que hay por la casa. Así no se nos puede acusar de asesinato, sólo de homicidio imprudente... pero como no habrá nadie que nos acuse, porque estaréis todos criando malvas y los que sobrevivan, estaran demasiado agradecidos por la cura como para denunciarnos, pues... a vivir!

- Hiba-chan: Doncs digues on està la cura dels ous i deixa'ns morir en pau.

- Ouji: Ui, no, no. Tendréis que buscarla vosotros solos, por la casa. Es más, no sólo tendréis que buscar la cura, sino que también os tocarà salir en busca de vuestra cena... que será lo único que comáis hasta el lunes. Bueno, eso los que lo cuenten, claro. Los que no, moriréis hambrientos. En eso consiste el juego!

- Atobe/Hiba-chan/Hitsugaya/Zoro/Kid: PERO QUE JUEGO NI QUE NIÑO MUERTO!!??

- Ouji: Ala, lo que han dicho! En fin, que eso es lo que debéis hacer. Reclamaciones, a las jefas. Yo soy un mandado. Elegid qué camino tomaréis, pues esta sala de autodestruir en...

3

2

1

... aquí comença el llarg camí per la supervivència que portarà als nois a córrer perills que mai haurien imaginat. Tenen dos dies per fer-se amb la cura d'un virus que quasi segur els matarà. Qui arribarà al final? I a qui no tornarem a veure mai més a GranOtaku? El Destí ho dirà...

“No, no puc dir-ho! Ho posa al contracte! Però et puc avançar qui no en sortirà sencer, si vols. Per un mòdic preu, és clar. Sóc el Destí, no idiota.”

... no, tant és, m’agraden les emocions fortes...

... sembla que totes les parelles han triat camins diferents, una elecció gens típica ni tòpica, que ens ha deixat a tots sorpresos, al cap i a la fi, no és gens habitual que cada grup esculli una ruta diferent a la que prenen els seus companys, i ara!...

... .. Equip Zura & Hibari

- **Zura:** Jajajajaja, no pateixis company, amb mi no has de patir per res! jo et cobreixo les espatlles!!!

- **Hiba-chan:** Doncs fes el favor de posar-te darrera meu, idiota - *la parella formada per en Hibari i en Zura ha triat endinsar-se al jardí salvatge que creix lliurement darrera la casa, amb l’esperança d’evitar les criatures ombrívols que, sense cap mena de dubte, habiten per dins la casa. Però el jardí no està pes deshabitat; també aquí hi viuen bèsties desconegudes per la humanitat que els poden causar més d’un problema... però degut a l’afinitat de tots dos cap als animals, potser són prou afortunats i se’n surten amb tot el cos d’una sola peça... - I deixa de cridar, o atrauràs vés-a-saber-què.*

- **Zura:** Per això que no has de tenir por, que jo sóc aquí!

- **Hiba-chan:** No tinc por, però m’agradaria viure més enllà d’aquest cap de setmana. Així que pobre de tu que gosis interposar-te en el meu camí... o et faré pols fins a la mort.

- **Zura:** Jajajaja - *un soroll com de fulles de ganivet xocant entre elles posa els pèls de punta a en Zura, que crida com una nena i es llança damunt els braços d’en Hibari... - Gyaaaaaaaaaaaaa!!! - però en Hibari l’esquiva i, aprofitant l’embranzida, li clava una coça, enviant-lo directament al punt exacte on ha començat el soroll...*

- **Hiba-chan:** Fes alguna cosa útil i mira què fa aquest dimoni de soroll.

- **Zura:** Gyajajajajaja! Així que aquesta era l’estratègia, oi company? Molt bé! Som-hi, sense por! - *i de la terra, en surt un tentacle quilomètric que s’endú en Zura avall. Amb un sospir de resignació, i agenollant-se, en Hibari prega per l’ànima del seu company perdut i reprèn de nou el camí cap a la salvació (la SEVA salvació), passant per alt els crits d’en Zura, qui encara sembla estar viu... però no encara ha fet un parell de quilòmetres corrent com si no hi hagués demà, en Hibari es veu sorprès per l’aparició sobtada d’una criatura mig kraken, mig talp, que li barra el pas i el mira fixament amb l’únic ull que té; un ull profund com l’oceà i que amaga una maldat mai abans vista sobre la Terra...*

- **Hiba-chan:** ... i jo que pensava que el cap de setmana només seria problemàtic per en Zoro...

... .. Equip Kid & Hitsugaya

- **Hitsugaya:** Havíem d’agafar el passadís que porta a la biblioteca sinistra?

- **Kid:** Haguessis preferit el jardí? Les masmorres? Em sembla que una biblioteca té menys perill. Encara que sigui sinistra. Encara que la senyalització fantasma de la casa degotegi sang. Encara que...

- **Hitsugaya:** Menys perill? En aquesta casa de bojós? JA! Tindrem sort si ens maten abans que ens n'adonem...

- Kid: Yiiiiii!! No diguis aquestes coses!

- Hitsugaya: Ja, no sigui que algú les senti, huh?

... el camí cap a la biblioteca està en silenci; un silenci profund, dens, un silenci fosc, el tipus de silenci que et trobaries a l'examen de matemàtiques de selectivitat. El tipus de silenci que et deixa clavat al lloc, que t'ofega, que t'arrossega cap a un silenci encara més profund: el silenci precursor del silenci que ve quan acabes l'examen de matemàtiques. Quins reptes intel·lectuals els esperen més enllà de les portes de la biblioteca?...

- **Kid:** No s'acaba!! Aquest passadís és etern!! No vull morir tant jove! Encara no he assolit la perfecció a la vida! L'ordre segueix obliterat per complet sota capes i capes d'imperfecció! Sota màscares de asimetria que desdibuixen el meu món perfecte! La bellesa que...

- **Hitsugaya:** Parlant en plata; que no vols morir verge.

- Kid: Nooooooooooooooooooooooooooooo!! No he tocat ni un pit, NI UN TRIST PIT!! Saps què els fan als que són com jo al més enllà?!! Ho saps??! Perquè jo si... i no és agradable!!

- Hitsugaya: De debò? Ni un?

- Kid: $\neg 3 \neg$ ... nups.

- Hitsugaya: Jajajajajajajajajajaaaaaaaaspera, que m'ofego... aaaaaaaaaa-jajajajajajajajaja!!

- Kid: I tu n'has tocat molts, huh!??

- Hitsugaya: No estem parlant de mi...

- Kid: O sigui; no.

- **Hitsugaya:** ... .. Uix, mira! La porta de la biblioteca! Som'hi!

- Kid: **T T**

... de l'interior de la biblioteca en surten sons esgarriñosos; crits i veus llunyanes que criden a la revolució, a la insubordinació de les masses;; gemecs continguts de criatures més antigues que els propis fonaments de la Terra... però també s'aprecia el so de veus conegudes, veus que juguen a amagar-se en els racons foscos, veus que xiuxiuegen i maquinen infàmies vils i terribles, veus que, un cop escoltades, ami més et podràs treure del cap...

- Kireko: Vale, vale! Cuando entren, les partiis las piernas y luego...

- **Nalataia:** Ala, animal! Amb un ensurt dels grans n'hi ha prou, no cal deixar paraplàgic a ningú.

- **Kireko:** Como que no? A ver, qué somos, huevonas o leonas!!??

- **Nalataia:** Yo soy hija de la Luna... wakawaka!

- **Kireko:** En serio, hay días en los que no te sigo en absoluto.

- **Nalataia:** Don't you worry, meineFreundin! Hay wakawaka para las dos... y de sobras! Sígueme!

- **Kireko:** ...

- **Nalataia:** Kireko; wakawaka!

- **Kireko:** ...

- **Nalataia:** He dicho "wakawaka!"

- **Kireko:** ... líder!!

... uns crits agònics i penetrants s'escolen per sota la porta de la biblioteca que, amb un grinyol fantasmagòric, comença a obrir-se, deixant a la vista el buit més absolut, la negror més penetrant, l'absència de matèria fet realitat... però no només és el so qui escapa a les seves urpes, sinó que dues figures grans, fosques i de contorns indesxifrables s'apropen entonant un mantra mortal; una plegaria als morts...

- **Nalataia/Kireko:** Wakawaka! Wakawaka! Wakawaka! Waka... wakaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!

- **Kid/Hitsugaya:** O__O...

- **Kid:** Què dimonis hi fan aquestes dues aquí?

- **Hitsugaya:** Res de bo. Què et sembla si no entrem a la biblioteca...?

- **Kid:** La millor idea que he sentit en mes...

... més enllà de la sorpresa de trobar-se les dues presentadores sortint de la biblioteca on, molt probablement moriran, i lluny encara de respondre al seu company, en Kid es veu arrossegat per milers de centenars de mans negres cap a l'interior d'aquest temple de lectura maleït pels anys i la rancúnia de milers de llibreters a l'atur. A punt per a prevenir el seu company, una de les mans se li enfonsa dins la gola i, com si de la Sirenita es tractés, li arranca l'esòfag, les cordes vocals i un quart de pulmó, deixant-lo mut de l'ensurt. En Hitsugaya, que ha sentit el barboteig de la sang, es gira de sobte cap al seu company... i es perd el moment en que una gran maça amb claus oxidats li obre el cap amb tot l'amor del món...

- Atobe: Tsk.

- Zoro: "Tsk" què?!!

- Atobe: Pues eso, "tsk", que da asco estar contigo. ESO es lo que el "tsk" quiere decir.

- Zoro: Oh doncs... tsksksksksk, super tssssssssssssssk!!!

- Atobe: En serio, cuantos años se supone que tienes? -5!!!???

- Zoro: A callar!!

- Atobe: Y porque puñetas debería callar?! Acaso tienes miedo que ALGO nos encuentre aquí debajo!??

- Zoro: No cridis!!!

- Atobe: O sea que si, estás acojonado.... guajajajajajajajaja!!! Eres patético. Un hombre nunca tiene miedo de lo oscuro y tenebroso.

- Zoro: No em fan por ni la foscor ni les tenebres; el que Sí em fa por es estar perdut en unes masmorres grans com un laberint amb TU i la TEVA raqueta, vale!??

- Atobe: Pobrecilla, peroqué te habrá hecho para que le tengas esa mania?

- Zoro:

- Atobe: Ea, ea... a ver, vamos a meternos a la derecha y que sea lo que esas dos nos tengan preparado... HE DICHO A LA DERECHA, MALDITO DISLÉXICO!!

... un dels pitjors lloc per perdre's en aquesta casa són les masmorres; un dels espais més sòrdid, traïdor, esgarriant i apocalíptic de tota la mansió. No només hi ha éssers que vendrien a la seva pròpia mare per una mica de llum del sol, sinó també n'hi ha d'altres que la vendrien perquè si, sense motiu. El més, més pitjor del submón, la púrria de tots els esperits, dimonis i entitats malignes varies es troba aquí sota, aïllada del món per tones i tones de pedra dures com el diamant que ni tan sols els anys de preparació i entrenament d'en Zoro podran tallar. Ara mateix, només es tenen l'un a l'altre, i ni així es pot garantir que en surtin vius. O el que és pitjor; que en surtin els seus trossos...

... guiant-se per les indicacions que han trobat al llarg del camí i per les rectificacions espontànies que, amb tota la malícia del món, l'Atobe anava fent... els nois estan més perduts que el dia que en Zoro no trobava la porta del lavabo i va començar a perseguir-se a si mateix perquè en Hitsugaya li va dir que la tenia just al darrera...

- Zoro: Bé, ja hem anat cap a la dreta... i he pogut sopar totxana de pedra al vidre esquinçat. Alguna indicació més que m'hagi perdut pel camí!?!???

- **Atobe:** No, no que yo recuerde. Pero si quieres, podemos rehacer el camino, a ver qué pasa

- **Zoro:** Passarà que em menjaré alguna altra paret!

- **Atobe:** Eso no lo sabes... aunque es igual, lo que importa es encontrar la cura es y salir de aquí echando leches.

- **Zoro:** No m'estranyaria que la cura estigues allà on estigui l'imbècil espacial.

- **Atobe:** Si así fuera... ya nos podemos dar por muertos. Todos, él incluido; porque te juro que lo mato aunque sea la última cosa que haga, LO JURO!

- **Zoro:** Cap a on?

- **Atobe:** Hacia donde te lleve el viento!... y yo qué se??! Tengo cara de saber como salir de este sitio! Además, quién ha elegido las mazmorras en primer lugar?!

- **Zoro:** Vostè perdoni! No pateixis, que el pròxim cop que una llosa de pedra del tamany d'un camp de futbol estigui a punt d'esclafar-te, t'ajudarà ta mare!

- **Atobe:** Toma! Y qué madre que se precie no lo haría!!?? Es que no dices más que sandeces!! Múerete de una vez y déjanos en paz!!

... degut a l'acarnissada discussió que està tenint lloc entre en Zoro i l'Atobe, cap dels dos s'ha adonat de la presència d'una lliscant i sinuosa criatura que els ha barrat totes les sortides possibles amb els seu llarg cos anellat, deixant-los doncs, sense cap opció de retirada...

... .. Equip Kid & Hitsugaya

- **Hitsugaya:** O-on som? Què ha passat?

- **Kid:** Gyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!! Noooooooooooo!!

- **Hitsugaya:** Kid!!

... degut al cop al cap que ha rebut, i que a qualsevol persona normal l'hauria matat, en Hitsugaya trontolla al posar-se de peu, cosa que el desequilibra encara més i el fa caure sobre piles i piles de paper mullat...

- **Hitsugaya:** Tsk! Per què hi ha aigua en una bibliote... AAAAAAAAAAAGH!! És sang!... AAAAAAGH!! I no és meva!! Kid? Encara ets viu?!!

- **Kid:** Sí!! Ajudaaaaaaaaaaaaaa'm!!

- **Hitsugaya:** Llàstima, jo que volia fugir sense tu...

- **Kid:** Però seràs malparit!! No se suposa que tots dos som Shinigami!!?? Comporta't com a tal!

- **Hitsugaya:** Sí, sí. I aquesta sang? D'on surt?

- HomeEmmascaratVestitDeCirurgià: De la pila de CORs que hi ha a sota. Es veu que el paper no és tan bona esponja com jo creia...

- Kid/Hitsugaya: CORS!?!?

- HomeEmmascaratVestitDeCirugià : Sí, CORs. A veure, que tinc molta feina pendent...

... de dins la bata, l'HomeEmmascaratVestitDeCirugià, treu tot un maletí d'eines per a tallar, trinxar, foradar, remenar, assecar, liofilitzar, estovar, cosir i cicatritzar, tot en aquest ordre, i les disposa sobre la taula, preparant-se pel que, presumiblement, serà la sagnant mort d'en Kid...

... aquest, des del cavallet on ha estat lligat, es retorça i crida, en un intent totalment inútil i poc efectiu per a desempallegar-se de les cadenes de diamant que el mantenen fix a la que serà la seva perdició...

... en Hitsugaya, que s'està cagant mil cops en l'HomeEmmascaratVestitDeCirugià perquè no hi haurà manera de treure tota aquesta sang de la roba sense passar-se dos dies fregant i deixant-se les mans en carn viva, para la orella als crits desesperats d'en Kid i se n'adona que hi ha un so fora de lloc en tot aquest guirigall; el so d'una respiració agitada davant la presència d'un cor...

- Hitsugaya: ULQUIORRA!! Maleït siguis tu i tota la teva estampa!!

- Ulquiorra: Vaja, m'han descobert... en fi, el COR, el COR...

- Kid: Aaaaaaaaaaaaaaaah!! Però no siguis malparit!! Deixa'm anar, que som amics!!

- Ulquiorra: Ho som?

- Kid: ... tant és! Això és inhumà! Para ara mateix!!

- Ulquiorra: Sí home! Ara que tinc la gran oportunitat de veure un COR viu.

- Hitsugaya: I tots aquests que hi ha aquí, què?

- Ulquiorra: Tsk, aquests s'han mort abans que els pogués veure en directe. Però ara ja li he agafat el truc. No pateixis; el teu COR estarà en bones mans, dwaha ha hahahahahahahahaha... no m'acaba de convèncer aquest riure diabòlic. Ho hauré de comentar als guionistes.

- Kid/Hitsugaya: Has dit guionistes??!!

- Ulquiorra: ... No

- Hitsugaya/Kid: SÍ QUE HO HAS DIT!!

- Ulquiorra: ... a veure, primer el bisturí...

- Kid: Però no passis de nosaltres!! I deixa'm estar d'una vegada!! Que és inhu...

- **Ulquiorra**: Sí, inhumà. Però tu ets un Shinigami, i això et fa NO-humà. Per tant...

- **Kid**: GYAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAH!! Hitsugaya, fes alguna cosa!!!

- **Hitsugaya**: Bé doncs, si no voleu res més... adéu!

... esquivant els cors, la sang, el guió bo de la saga "Crepuscul" i un borratxo sense sostre que ha plantat la tenda de campanya a la secció de Literatura Clàssica Doguriana (?), en Hitsugaya corre cap a la porta... desafortunadament, l'Ulquiorra és més ràpid que ell, cosa evident; no pretendreu comparar el sonido amb el shunpo, no?!... i l'atrapa en el moment exacte en que en Hitsugaya tenia mig peu a fora...

- **Ulquiorra**: No et puc deixar marxar d'aquí. Són ordres.

- **Hitsugaya**: Ho ho, i penses plantar-me cara? Tu? Huh, com vulguis.

- **Ulquiorra**: No existeix cap Shinigami que pugui combatre les meves tècniques i sortir-ne invicte.

- **Hitsugaya**: Ja no recordes el teu combat contra l'Ichigo?

- **Ulquiorra**: Ja no recordes que li vaig obrir un forat al pit?

- **Hitsugaya**: I no recordes tu que la Orihi...

- **Ulquiorra**: Sí, sí, sí, sí, sí. Si dic que ningú en surt invicte, és que ningú ho fa!

... també de dins la bata, l'Ulquiorra en treu la mateixa maça d'abans, només que aquest cop en Hitsugaya ja s'ho veia venir i d'un salt, s'allunya prou com perquè l'Ulquiorra no li obri el cap. Llàstima que no hagi vist el comandament a distància que l'Arrancar tenia a l'altra mà i que accionava una maça encara més gran... maça que el deixarà fet puré a la paret...

- **Ulquiorra**: Casum, aquest COR ja no el podré aprofitar...

... .. **Equip Zura & Hibari**

- **Hiba-chan**: Unes catacumbes?... què collons hi fa un kraken a unes catacumbes?

- **Zura**: Gyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!! Compaaaaaaaaaaaaany!

- **Hiba-chan**: Per allà.

- **Zura**: Compaaaaaaaaaaaaaaaany!

- **Hiba-chan**: QUE JA VINC, PUNYETA!!

- **Zura**: Crec que té ganaaaaaaaa!! I jo sóc comestibleeeeeee!!

- **Hiba-chan**: N'estàs segur? Busca't la data de caducitat, a veure si estaràs passat i li acabes provocant un còlic!!

- Zura: ... .. Gyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa! No en tinc!! NO EN TIIIIIIIINC!! I ara què? ARA QUEEEEEEEEEEEEEEEÈ!!??

- Hiba-chan: ... seria més feliç fent de pastor de cabres...

...la situació per en Hibari i en Zura s'ha tornat un mica desesperada quan el kraken-talp ha aconseguit arrossegar-los a tots dos sota terra; ni els tonfaa d'en Hibari han pogut fer res contra la pell pètria de la criatura...

... si en Zura hagués tingut la boca callada, ara podrien ser de nou al Jardí, buscant la medicació i el sopar. Però un atac d'histèria fulminant ha sacsejat els fonaments més bàsics de la psique d'en Zura i l'ha obligat a delatar la seva posició en contra de la seva voluntat i la d'en Hibari, que li hauria tancat la boca a cops si no hagués estat perquè en Zura estava fent servir els seus tonfaa com a baquetes...

- Zura: WE WILL, WE WILL KOROSU YOU! KOROSU YOU! Canta amb mi, Company!!

- Hiba-chan: Calla, si no vols que sigui jo qui et KOROSU a tu!!

- Zura: É-és que no h-ho puc ev-ev-evitar. Quan estic emo-emo-emocionat, ca-ca-ca-ca-ca-cantoooooooo!! Oh yeah!

- Hiba-chan: EMOCIONAT!!?? Estàs cagat de por!! I no només ho dic per la pudor que t'acompanya, sinó pel bony misteriós que tens sota el cul!! Per l'amor de Déu!!

- Zura: Bony?! Aaaaaah!! No, no, no és el que et penses.

- Hiba-chan: I què diantres és?

- Zura: És un nou sistema de contenció aerofàgica! Recull totes les flatulències i les converteix en un agradable aroma a pi silvestre! Ja veuràs, ja veuràs!! - p-prr-prrrrr-prrrrrrrrrrrrrrrrrrrrrt...

- Hiba-chan: ... ha-haig d'a-a-aguan-aguantar la re-res-respiració... aaaaah.

- Zura: ... vaja, m'he descuidat d'encendre'l, hahahahahahahahahahahahahahaha!

- Hiba-chan: Ara ens tro-troba se-se-segur... mare meva, però què menges!!??

- Zura: Barretes energètiques de poma fetes a base de cartró reciclat, succedani d'aigua, sucre derivat de succedani de sucre i l'ingredient secret; cogombre!!

- Hiba-chan: I LA POMA!!!??

- Zura: Al logotip! I no cridis, que ens descobrirà...

- Hiba-chan: JA M'ÉS IGUAL! TU ESTABES CANTANT! I SI NO ENS HA SENTIT, NO PATEIXIS QUE ENS PODRÀ SEGUIR PER LA OLOR!!

- Zura: Hahahahahahahahaha, així que aquesta és la estratègia, eh? Fer-lo venir fins aquí i presentar batalla!!

- Hiba-chan: NOOOOOOOOOOOO! L'estratègia és sortir corrent i resar perquè t'agafi a tu i no a mi! Va!

- Zura: Siuuuuuuuif!

... alguna cosa en l'estratègia perfecta d'en Hibari ha fallat, perquè enlloc de fugir de la bèstia, s'hi dirigeix de cap: en Zura s'ha endut els seus tonfaa i si vol tenir una vida mitjanament decent a la casa, els necessita per atonyinar en Zoro. Tot i les dimensions del lloc, els crits d'en Zura són cada cop més clars, indicant que s'hi està apropant... o que l'acústica de les catacumbes seria perfecte per a un concert a capella. Sigui el que sigui, en Hibari està segur que el kraken-talp els porta cap a una emboscada; ningú deixa escrites les indicacions perquè el segueixin, menys encara si porta el sopar al damunt i se'l vol menjar tranquil·lament en la intimitat del lloc on sigui que dorm, menja i dissenya els seus plans malèfics o el que sigui que faci allà sota una bèstia que hauria d'estar fent la migdiada a 10.000 metres de profunditat marina... per tant, el kraken-talp és només una distracció, i en Hibari s'ho enumera, a part de moltes altres coses presents en l'oxigen de l'ambient...

... per fi, arriba al final d'un estret passadís per on no hi cabria una síndria, menys encara un kraken-talp. S'atura davant la única porta que hi ha i escolta... els crits d'en Zura han parat, com si ja sabés que el seu company de l'ànima és aquí i no li fes falta seguir cridant la seva atenció...

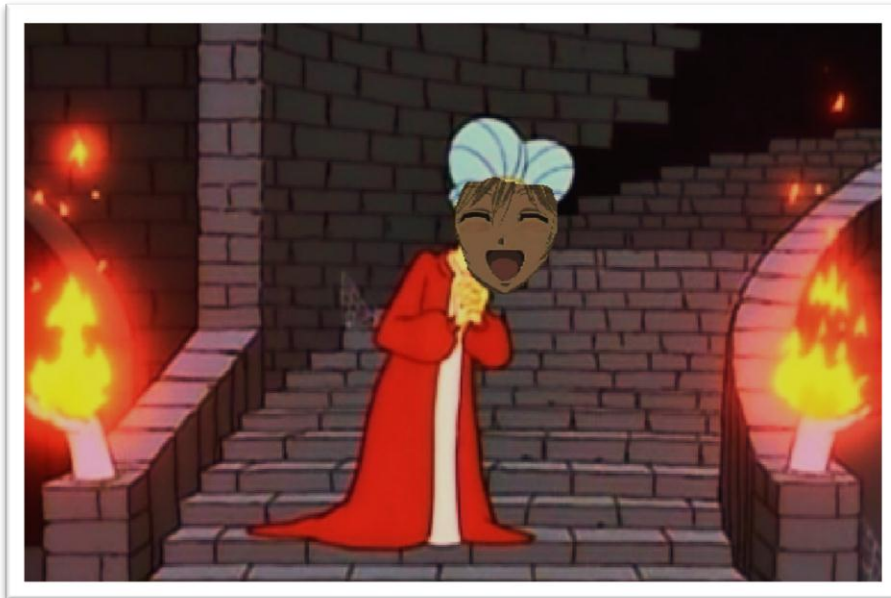
- Hiba-chan: Tindré sort i se l'haurà menjat?

... en Hibari dubta si entrar o no, més els dubtes s'esvaeixen de cop quan de darrera la porta li arriben els crits de pànic d'en Zura...

- Zura: PEBRE, PEBRE, PEBRE NOOOOOOOOOO! OOOOOUH! PEBRE, PEBRE, PEBRE NOOOOOO! OOOOOUH! PEBRE, PEBRE, PEBRE NOOOOOOOOOO, QUE SE'M POSA MALAMEEEEEENT!!

- Hiba-chan: Sí, el pànic més absolut ...**T_T**. En fi...

... d'una coça, obre la porta que li barrava el pas i descobreix que ell i en Zura no són les úniques criatures vives dels voltants...

- **Takuma:** Benvingut a la meva cripta, Hibari! Ja veuràs que bé ens ho passarem, jajajajaja.

- **Zura:** Corre!!! CORREEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE!!

- **Hiba-chan:** Genial.

..... **Equip Atobe & Zoro**

- **Atobe:** Maldita sea!! Esto es culpa tuya, por desviarme del tema!!

- **Zoro:** Però quin tema??!!

- **Atobe:** El de salir de aquí, ceporro!! Ahora no haysalidaposible!

- **Zoro:** Com que no!? Són plantes, PLAN-TES! Les tallo i llestos.

- **Atobe:** Como metas la pata, te noqueo!

- **Zoro:** Hai, hai!

... ni en els seus pitjors malsons, on en DonPatch el té lligat a la pota d'una taula mentre el sedueix amb balls eròtics de la Índia profunda, en Zoro hauria imaginat mai que les plantes tindrien tal capacitat de regeneració; encara no ha acabat d'enfonsar la katana en les arrels tamany calamar gegant, que la planta ja s'ha clonat dues vegades i ha après a usar l'atac Rayo Solar, cegant en Zoro amb la llum d'una llanterna barata...

- **Zoro:** Casum la natura, l'Edison i en Volta! Puta planta, MOOOOOOOOOOOOR!!

- Atobe: Y este quién es?

- Zoro: Algú que molesta. Estás al mig, SUUUURT!!

... el pobre noi de la iguana al cap surt volant pels aires, propulsat per un cop de peu d'en Zoro i desapareix per sempre més, deixant darrera seu el mal sabor de boca que queda quan algú et diu quatre veritats i la mala consciència se't menja per dins...

- Zoro: Però és que no s'acabaran mai, aquestes plantes!!!??? AAAAAAGH! MOR! MOR! MOOOOOOOOOR!!

- Atobe: Desquitarte con las plantas no evitarà que DonPatch vuelva, lo sabes, no?

- Zoro: CALLA!! Que d'esperança també es viu!!! GAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAGH!!

- Atobe: En fin. Zoro, majo, para un momento y ven aquí, anda..

- Zoro: Què vo... ?

- Atobe: ... a dormir que te vas!!

... ara que ja s'ha desfet d'en Zoro, l'Atobe intenta buscar pel seu propi peu una sortida, però les palntes formen una paret massa espesa i és impossible atravesar-la. Només li queda esperar a la Mort o... no, només li queda esperar a la Mort. I sembla que aquesta no es farà de pregar; des del passadís per on han vingut, una figura encaputxada amb una dalla a les mans, s'acosta cap al lloc on en Zoro i l'Atobe es troben. Recolzant uns segons la seva arma mortal a la paret, la figura posa una mà a la butxaca i en treu un pols de color carmesí, que bufa sobre

- Hiba-chan: No sé... potser QUE ÉS UN ÀNEC GEGANT!!!

- **Zura:** No ho diguis així! No la discriminis per ser diferent a tu! El noi del somriure agradable també és diferent... i ningú li fa el buit!

- **Hiba-chan:** TOTHOM li fa el buit, presentadores incloses. Però és mig idiota i ni se n'adona!

- **Zura:** (° 㐓 °)

- **Takuma:** Tampoc feia falta insultar... ARA SI HAS DESPERTAT A LA BÈSTIA!! GROAAAAAAAAAAR!!

... obrint els braços cap als costats, en Takuma s'aixeca la capa i agafa impuls, saltant damunt en Hibari qui, per descomptat, ho ha vist venir i s'ha desplaçat mig pam, per evitar la col·lisió. Algú li hauria d'haver dit a en Hibari, que una de les habilitats d'en Takuma és canviar la percepció que tenen les persones de l'esquerra, al dret, amunt i avall. És un misteri perquè un vampir té una habilitat com aquesta, però és més que evident que li pot resultar útil, sobretot si està de ressaca i no té gaire ganes de perseguir a les seves preses...

... amb tot, en Hibari ha cregut que s'apartava cap a la dreta, peeeeeeeeeeeeeerò ha anat cap a l'esquerra, caient directe a les urpes d'en Takuma...

... amb els ulls brillants de gana, el jove vampir tira el cap endarrere, obrint bé la boca i preparant els ullals. En Hibari, que no té manera d'escapar del petó mortal del seu company, comença a pensar en tot allò que el posa de mala llet, en tot allò que li enverina el caràcter, en tot allò que el torna irascible i irritant en un intent de tornar agra la seva sang i provocar-li una indigestió al malparit del vampir. Aleshores, en Takuma mossega...

- **Takuma:** BLUUUUUUUUURGH!! Però què colloBLUUUUUUUUURGH...?!

- **Zura:** JA JA JA! AAAU! JA JA JA! AAAU!! JA JA JA! AAAU!! JA JA JA! AAAU!!

- **Hiba-chan:** Com...?

- **Zura:** Com m'he desempallegat de les lligadures, del kraken-talp i arribat fins aquí sense que tu ni ningú se n'adonés? I tot això, en qüestió de mil·lèsimes de segon?!!

- **Hiba-chan:** NO!! Com has pogut causar-li tal descomposició interna al vampir!?? Però si només li falta deixar anar la primera papilla!! Què diantres ets?!!

- **Zura:** Sóc un revolucionari!! Aprofitem que el vampir s'està liquant per dins i sortim d'aquí!! Jajajajajajajajaja!!

- **Hiba-chan:** ... m'hauria de fer llàstima? – en Hibari pensa en què podria haver estat d'ell si en Takuma no hagués errat el blanc i decideix que, per si les mosques, més val rematar-lo allà mateix. Amb cara de “per què a mi?”, en Takuma veu impotent com en Hibari s'apropa amb els tonfaa a la mà i els alça per atonyinar-lo fins a fer-lo pols... aleshores, la visió d'en Takuma queda reduïda a zero i les tenebres l'envolten per complet...

... Equip Kid & Hitsugaya

- **Ulquiorra:** Bé, i ara que estem tranquils i calmats, procedim.

- Hitsugaya: NI TRANQUILS, NI CALMATS!! El que estic és lligat amb cadenes a la paret!!
- Kid: Després de la que t'ha caigut al damunt, dóna gràcies de seguir viu...
- Ulquiorra: GranOtaku és per a tots els públics, no podem matar de debò.
- Kid: Això explica-ho als familiars de la gent del públic, que encara pensen que són vius, fent d'extres **T_T**
- Hitsugaya: A veure, d'extres ho són...
- Kid: A quin bàndol estàs tu!!??
- Ulquiorra: Deixareu de discutir si us dic que pròximament us reunireu amb ells?
- Kid/Hitsugaya: NOOO!!
- Ulquiorra: Molt bé, doncs no us reunireu amb ells. El que sobri de vosaltres serà carn de segona categoria pels lleons del Zoo.
- Hitsugaya: Descoratjador.
- Ulquiorra: DesCORatjador.

... amb un sonor click, l'Ulquiorra obre un maletí de metge vell i desgastat; un d'aquells maletins que esperaries trobar en una pel·lícula de l'oest... o en un antiquari. Un maletí amb història pròpia i històries per explicar. Un maletí que transmet malenconia, que evoca en les nostres ments una tarda freda de Desembre; freda però càlida a l'hora, perquè som a casa, rodejats de l'escalfor de la llar, asseguts amb un tassa de xocolata ben calenta a les mans, mentre mirem la flama d'una espelma... i pensem en tots aquells moments d'alegria i felicitat amagats en el nostre cor, moments que ens fan somriure amb timidesa i afecte, moments que ens recorden que no estem sols per molt inhòspit que sembli el camí. I recordem que hi ha algú especial, algú que ens fa sentir papallones a l'estómac, algú més radiant que el Sol de primavera, una persona amb qui passejariem hores i hores per un jardí sense fi, un jardí de flors multicolors, olors dolces i ocells cantaires; un espai paradisiac només obert a aquells que s'estimen sense barreres, sense mentides ni secrets... un amor clar com el cel, gran com l'Univers sencer, profund com l'oceà més fosc i inexpugnable. Perquè amb aquest amor sents que pots volar, que pots deixar endarrere totes les teves preocupacions; mal de caps mundans que corrompen la teva ànima i l'esquincen, la trenquen i et fan sentir vil i miserable perquè creus que no s'hi pot fer res, que aquesta negror tant profunda que t'oprimeix el cor mai t'abandonarà... i t'enfoneses, desitges amagar-te com més lluny dels altres millor, desitges ser un amb el no-res i deixar-ho anar tot, fins i tot a tu mateix. I quan et desfàs de tu mateix, t'alliberes... i esdevens fort; fort per plantar cara a mil tempestes, a mil anys de soledat, fort per aguantar qualsevol dolor i qualsevol trava. I aquesta fortalesa t'apropa a allò que més desitges ser; tu mateix. Aquest tipus de malenconia...

... amb mà experta, l'Ulquiorra es treu de sota la bata la seva katana, la Murciélagos... l'alça per damunt del cap i, amb ràpids moviments... comença a trinxar en Kid com si fos un gall d'indi el Dia d'Acció de Gràcies. Si bé sembla dolorós, en Kid no dóna senyals d'estar gaire afectat per

l'escabexina que està tenint lloc al seu cos. Tot al contrari, té pinta de sentir-se força alliberat. En Hitsugaya, però, està completament blanc... efecte que es deu a la manca il·luminació de la sala. Suposem doncs, que tots dos van drogats de morfina fins al cul....

... indescriptible és la cara de goig i alegria que fa l'Ulquiorra quan, entre el munt de vísceres i sang, troba el raconet de la caixa toràctica d'en Kid on hi reposa el cor; vermell, carnós, palpitant... VIU!!...

- **Ulquiorra:** Bua ja ja, està viu! Està viu! Eureka!

- **Kid:** Jijijijiji... jijijijiji... jijijijiji... m'estic desganant i ja li puc dir adéu al meu cor però... jijijijiji... jijijijiji... sóc mega feliç!!

- **Hitsugaya:** Jeje... jeje... això... jeje... és la morfina... jeje... jeje... jeje...

- **Kid:** Jijijijijijijiji... sí? Jijijijijijijiji... jijijijijijijiji... guai...

- **Ulquiorra:** Jojojojojo... aneu col·locats fins al cul!! Jojojojojojo!!

- **Hitsugaya/Kid:** TU TAMBE!!!!

- **Ulquiorra:** ... Jojojojojojojojojojojojojojo...

- **Kid:** Jijijijijijijijijijijij...

- **Hitsugaya:** Jejejejejejejejejeje...

... amb la incertesa dibuixada als seus rostres, les ombres de la biblioteca i el borratxo, contemplen l'estranya escena de la qual estan sent testimonis i decideixen no ficar-s'hi pel mig; per tothom es sabut que riure és molt sa i no seran ells qui juguin amb la salut del altres. Així que, lentament, surten de la biblioteca, sense fer soroll, i tanquen la porta, passen la clau i la barren amb una muntanya de llibres inservibles com la tetralogia de Crepuscul, els inacabables llibres de Danielle Steel i merdes esotèriques diverses...

..... **Equip Atobe & Zoro**

- **Atobe:** Mmmhh... mmmh...

- **Zoro:** ZzzzzzzZ... fiu fiu fiu fiu fiu... ZzzzzzzZzzZZzzzzzz... fiu fiu fiu fiu fiu... ZzzzzZZzzz

- **Atobe:** Joder... que sus ronquidos sean lo primero que escucho después de... despue-- AAAAAAAAGH!! La planta!! El bicho!! AAAAAAAAGH!! Mi caraaaaaa!!

- **FiguraEncaputxada:** La teva cara està bé... menys per les llavors de *Mandragora autumnalis* carnívora que t'he plantat a les galtes. Ah! I el *Rubus ceasiusk* verinós de les orelles. Oh, també tens *Calicotome spinosa* al clatell; si jo fos tu, no mouria gaire el coll. I...

- **Atobe:** Pues menos mal que mi cara estaba bien!!

- **FiguraEncaputxada:** És que ho està, encara no han florit.

- **Atobe:** Que alivio... y bien, has sido tú els de las raí--

- **Zoro:** ZzzzzzZZ... fiu fiu fiu fiu fiu... ZzzzzzZzzZZZzzzzz... fiu fiu fiu fiu fiu... ZzzzZZzzz

- **Atobe:** Pero cómo puede roncar tan tranquilo?

- **Zoro:** ZzzzzzZZ... fiu fiu fiu fiu fiu... ZzzzzzZzzZZZzzzzz... fiu fiu fiu fiu fiu... ZzzzZZzzz

- **Atobe:** Eh!! EH!! EEEEEEEEEEEH!! Despierta, imbécil!!

- **Zoro:** ZzzzzzZZ... fiu fiu fiu fiu fiu... ZZzzzggh... guaaaaaaaaaaaaaaah!! Quina becaina més bo---
AAAAAAGH!!! On sóc?!! On sóc!!?? ON SOOOOOOOOOOOOOÓCI??

- **Atobe:** Quieres dejar de gritar, que por mucho que lo hagas, no vas a saberlo antes!!

- **Zoro:** Eh? Oh, Atobe, però si tu també hi ets. Bé, bé... PER QUÈ COLLONS T'HAS DEIXAT
CAPTURAR!!!???

- **Atobe:** Perdona!?? Y tú?!!

- **Zoro:** Estava inconscient... tinc excusa!! I ha estat culpa teva!!

- **Atobe:** Yaaaaa, claro, ahora la culpa es mía!! Pues no haberte dejado noquear,
mendrugó!!

- **Zoro:** Serà possible!! Si la teva raqueta fos normal, no de metall!!

- **Atobe:** Si fuera de metal, la habrías aboyado con semejante cabezón!! Es de fibra de carbono,
CAR-BO-NO!! Y porqué no he encontrado a nadie que sepa como cortar diamante para hacer
raquetes, que sino...

- **Zoro:** Doncs, sàpigues que--

*... amb una regadora de plàstic ennegrida per l'ús i les floridures, la FiguraEncaputxada
s'apropa a en Zoro i li entafora ben endins a la boca, tant, que fins i tot podria regar-li els
budells...*

- **FiguraEncaputxada:** Si bé sembla summament interessant el que anaves a dir... ara mateix
tenim coses més urgents que fer. Així que, si ets tant amable de no obrir més la boca...

- **Zoro:** Gghhhffghfgghff!! Hghgfgfghfhgffghfg!!! Glgkllgkllfhhgflfgglf!!!

- **Atobe:** Gracias! No sé quién eres, pero gracias.

- **Zoro:** Ghhhhhh?!! Hfhfggfkfkghgkgkjgkfnhfk!!! Jhflkhgkgk!!! Ghghgh!! Ghghgh!!!

- **Atobe:** Que si, que si... ea, ea.

- **FiguraEncaputxada:** Et veig molt relaxat per ser que estàs infectat amb un virus
potencialment mortal, que la cura està vés-a-saber-on i que et trobes en una situació bastant
crítica tenint en compte el que et vull fer.

- **Atobe:** Ah. Y qué es eso que quieres hacerme? Lo digo porqué a mi no me va el rollo... ESE rollo, si sabes lo que quiero decir.

- **Zoro:** GGGGGGGGGGGHHH!! Fhflkgjflkjghflglj!! Ghghg!! Hghghg!

- **Atobe:** Bueno, en tú caso no lo tengo muy claro...

- **Zoro:**

- **FiguraEncaputxada:** Faré veure que no he sentit aquest últim comentari **T__T**... bé, doncs, podem comen--

... de fora de l'hivernacle, arriben unes veus poc melodioses que pertorben la quietud de la casa i fan fugir esperitats a tots els monstres, majors i menors, que es topen pel seu camí. La intensitat de les veus va en augment i la FiguraEncaputxada s'espavila a barrar les portes de l'hivernacle i així evitar una més que segura visita no desitjada... a la velocitat del llamp, amuntega tot el que troba davant la porta, posant a primera línia de foc unes plantes d'aspecte malaltís... plantes que semblen reaccionar als sons fantasmagòrics tremolant des de la punta de les fulles fins a les arrels i escopint un líquid pastos blanc... que fon qualsevol cosa que toca, en aquest cas, la porta... cosa que provoca un forat de tamany considerable...

- **FiguraEncaputxada:** Merda!!!! Merda!! Merdaaaaaaaa!!

... afanyant-se a reparar la destrossa, la FiguraEncaputxada li treu la regadora de la boca a en Zoro i l'entafora al forat... solucionant el problema en res, evidentment. Exasperat per la situació i les riallades mal contingudes de l'Atobe i d'en Zoro, la FiguraEncaputxada els agafa a tots dos pels cabells i els arrossega al forat, situant-los cul enfora i solucionant el problema. Les cares del nou sistema de contenció no tenen pèrdua...

... desafortunadament, a les veus els és exactament igual la porta... i entren per una de les parets...

- **Nalataia/Kireko:** Waka waka! Waka waka! Waka wakaaaaaaa!!

- **FiguraEncaputxada:** Oh, no...

- **Nalataia/Kireko:** Waka waka!

- **FiguraEncaputxada:** Nalataia, fes el favor de fotre el camp!! No tinc temps per a tu!!

- **Nalataia:** Shuu~~~~~!!

- **Atobe:** Eres Shuuichi??!! Maldito cabrón!! Como me haces esto? A mi??!

- **Zoro:** Ah, a tu no però a mi si, no!??

- **Atobe:** Tú quieres levantarle la novia, te jodes!

- Zoro: I això qui ho ha dit!!???

- Nalataia: Shuu, Shuu, què els estàs fent? Per què estan amb el cul en pompa?

- Shuu: Perquè en un intent d'amagar la meua identitat, he barrat la porta... PERÒ HA ESTAT COMPLETAMENT INÚTIL!! HAVÍEU DE PASSAR PER LA PARET!!??

- Kireko: Aaaaah! Tú tranquilo, pelirrojo. Quieres que entremos por la puerta? Pues lo hacemos! Vamos, Nala. Waka waka!

- Nalataia: Haaaaaaaaaaaaa!! Waka waka!

... calçant-se unes sabates amb claus a les soles, la Kireko agafa a la Nalataia de la mà i la fa sortir pel forat de la paret. Corrent, s'allunyen uns quants metres de la casa i es posicionen per a entrar: la Kireko, en braços de la Nalataia, aixeca les cames, apuntant amb les sabates als culs d'en Zoro i l'Atobe...

- Atobe: Ei! Ei! Qué hacen?! Qué hacen!!!??

- Shuu: Res, res. Tu relaxat.

- Atobe: Pero estamos todos locos o qué??!! Sácame de aquí y... y... y te ayudo a mantener en su sitio a Zoro. Palabra!!

- Shuu: Home, tu no m'has fet res...

- Zoro: JO TAMPOC!!

- Atobe: Que te calles, que estoy negociando mi libertad!

- Zoro: Tu ets un malaprit!!!

- Kireko: Allá vamoooooooooooooooooos!!

- Nalataia/Kireko: Waka waaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!

... la desesperació porta a fer coses estranyes, i l'Atobe acaba de fer-ne una de ben grossa. Amb la conformitat d'en Shuuichi, l'Atobe es alliberat en un obrir i tancar d'ulls. En Zoro, que està indignat, intenta desencallar-se del forat de la porta però les mans de l'Atobe i en Shuuichi li ho impedeixen, condemnant-lo a rebre una senyora coça al cul...

... la Nalataia, que corre més lent del que sol ser habitual degut al pes extra de la seva companya que, fins i tot en un moment així, no s'està de menjar-se una bona favada... reprèn la carrera amb energies renovades quan veu que només té un blanc on apuntar, cosa que li facilitarà la feina...

- Kireko: Waka...

- Nalataia: Waaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!

... CREC...

... a l'últim moment, la Kireko ha apujat les cames, apuntant directament al centre neuràlgic del cos humà: la columna vertebral, el centre de totes les nostres accions, el punt vital de subjecció, la font del nostre bipedisme... i la d'en Zoro acaba de quedar feta encenalls, pols que s'endurà el vent, fragments perduts en la foscor de la nit...

... no només l'han deixat fet una pellerina, sinó que la Nalataia i la Kireko decideixen portar la seva humiliació un pas més enllà i, rodejant en Zoro amb els braços oberts i apuntant al cel, comencen a ballar al seu voltant, entonant aquell cant misteriós que a tots ens té tant captivats...

- Kireko/Nalataia: Waka waka! Waka waka! Waka wakaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!

- Atobe: Pero... a ver, que me entere, de verdad estás con... eso?

- Shuu: És la Kireko, que és una mala influència.

- Kireko: Y un huevo!! Ha sido ella quién ha empezado con el waka waka de los cojones!

- Shuu: Doncs no sé que és pitjor; si començar o seguir-li el joc **T_T**

- Kireko: A callar, plantígrado!!

... la Nalataia segueix a la seva, ballant al voltant d'en Zoro a qui, amb la mirada perduda, se li escapen dues llagrimetes...

..... Equip Kid & Hitsugaya

... drogats com estan, la situació no podria ser pitjor per a en Hitsugaya i en Kid. Bé, probablement, per en Kid si; tot apunta a que, pròximament, li canviaran de lloc el cor i això no pot ser bo. Ni aquí, ni enlloc. Però no sembla que cap dels dos reaccioni; un dels efectes secundaris de la morfina, segur...

... sense gens ni mica d'esforç ni humanitat, l'Ulquiorra extreu del cos d'en Kid el cor... que encara batega... que encara viu... que encara s'aferra al seu hoste... que encara s'enganxa a la vida com una paparra... un cor vermell asimètric...

- Kid: Jijijijijijijijijijiji, és asimètric! Jijijijijijijiji!

- Ulquiorra: Jojojojo, molt! Jojojo... a veure on el poso~~~~~!

- Hitsugaya: En CORserva, que sinó no es CORservarà!! Jejejejejejejejeje!!

... rient encara per la ocurrència d'en Hitsugaya (?), l'Ulquiorra porta el cor d'en Kid a la taula de disseccions i es prepara per a fer la primera incisió; descobrir què és el cor de les persones, no és tasca fàcil...sobretot quan no és té formació mèdica en absolut... aquesta recerca de vital importància per a l'Arrancar requerirà de tota la seva concentració i estabilitat mental; si aparegués cap tipus d'imprevist, la seva ment no ho aguantaria...

- Ouji: Alguien ha dicho "imprevisto"??!!

- Ulquiorra: Ugh!

- Ouji: Ulquiiiiiiiiin!! He vueltooooo!!

- Ulquiorra: Mai havies estat aquí. Així que, tècnicament, no has tornat.

- Ouji: TOMA! Acaso necesito haber estado aquí para poder volver de nuevo?

- Ulquiorra: Em sembla que és un requisit bàsic, sí.

- Ouji: Pues ala, no he vuelto!! Contento?

- Ulquiorra: No especialment... però la morfina ajuda a que sí, jojojo.

- Ouji: Uix, vas drogado!!! Que fuerte!! Esto hay que decírselo a las jefas. Ya verás, ya!

- Hitsugaya: Jejejeje... jejejeje... ja que estàs aquí... jejeje... ajuda'ns!! Jejejeje!!

- Ouji: Luego, luego. A ver, que marco... 42 - 42 - 564

... aprofitant la distracció que l'Ouji els està donant sense saber-ho, en Hitsugaya s'obre una mica les venes per a eliminar la morfina... ara que comença a tenir el cap clar i la droga no li enterboleix els sentits, pren consciència de la delicada situació en la que es troba... perquè en Kid ja no té salvació possible: ha descobert que el seu cor és asimètric i la tragèdia més absoluta ha dessolat la seva psique, convertint-lo en una criatura buida. Amb lentitud i precisió, desembeina en Hyōrinmaru... amb tanta mala sort que li cau de les mans i repica al tocar el terra... ràpidament, l'Ulquiorra es gira cap a ell, però en Hitsugaya ha estat més veloç i ha girat el cap cap a la seva esquerra, produint un desagradable so de trencadissa amb el seu coll i deixant-lo inconscient a l'instant. Ni l'Ouji ni l'Ulquiorra creuen que tal soroll sigui digne de ser investigat i decideixen seguir a la seva... però en Kid ho ha vist tot...

... en Hitsugaya desperta de sobte, amb el coll encarcerat i sense saber quanta estona ha passat des de que, misteriosament, la seva consciència va decidir abandonarlo. Para atenció al seu voltant i sent les veus distants de l'Ouji i l'Ulquiorra, que discuteixen acaloradament sobre el cor d'en Kid...

- Ouji: Ya te he dicho que es normal!! Como va a latir si se lo sacas?!

- Ulquiorra: La Dona em va dir que el cor batega sempre per aquells que són al nostre costat. Jo sóc al costat d'en Kid... i no batega.

- Ouji: Era una manera de hablar!! Por Dogura, un corazón no late sin sangre!

- Ulquiorra: En tinc.

- Ouji: Un bidón de sangre no soluciona nada!! Espe-- qué haces?!! Suelta eso!!

... retornant al seu pla inicial de sortir del laboratori dels horrors de l'Ulquiorra d'una peça, en Hitsugaya agafa de nou en Hyorinmaru i es disposa a presentar batalla... però aleshores, sent el so d'unes dents entremecant i se n'adona que el seu company li està fent un senyal. Movent el cap el mínim possible, principalment perquè li fa mal, busca amb els ulls en Kid...

... en Kid mou la boca... sembla que li vulgui dir alguna cosa, però què? En Hitsugaya segueix atent a tots els moviments que fa el seu company fins que sembla que els comença a entendre...

- Hitsugaya: Pa... de... mic. Pandèmic? És això? Vols dir que l'Ouji provocarà una pandèmia!??

- Kid: **T_T**...

- Hitsugaya: No és fàcil, saps? A veure, un altre cop... daixò, pa... fe... bic. Què collons és pafebic?

- Kid:

- Hitsugaya: Deixa de lamentar-te i digues les coses clares!!

- Kid: PATÈTIC!! PA-TÈ-TIC!!

- Hitsugaya: Aaaaah, patè--- eeh?!! SERÀS MAMÓN!!

... els crits semblen haver alertat l'Ouji i l'Ulquiorra...

- Ouji: A por las antorchaaaaas!

- Hitsugaya: Arrancar! Et reto a un duel!

- Ulquiorra: Alaaaa

- Ouji: Qué les vas a arrancar, dices?

- Ulquiorra: No res, m'arrancarà. Jo sóc un Arrancar.

- Ouji: Así que te auto-mutilas, eh?

- Ulquiorra: No.

- Ouji: Entonces, por qué te arrancas nada?

- Ulquiorra: No m'arranco res.

- Ouji: Pues eso mismo te estoy diciendo!!! No sólo el corazón, también las orejas. Habrá que buscar un donan--- uix, mira! Pero si hay uno aquí mismo, atadito y todo! Pues nada, manos a la obra. Yo te busco un buen par de orejas y tú te quitas de encima al medio metro, si?

- Ulquiorra: Ja tinc orelles.

- Ouji: Bueno, pues me las quedo yo.

- Ulquiorra: Tu tamb--

- Ouji: Nunca se sabe cuando puedes necesitar dos orejas de más para espiar a cabeza de sapo...

... els dos contrincants desembeinen les seves katanes i es posicionen pel combat. L'Ulquiorra té més avançat el peu esquerra, cosa que ens fa sospitar un possible "Hiten Mitsurugi-ryū"... però no, només tenia un peu més avançat per evitar la muntanya de braços que té al darrera... en Hitsugaya alça en Hyōrinmaru i al sostre de la biblioteca s'hi forma un remolí de gel. Amb un moviment de canell, el jove capità fa que el gel comenci a voltar per tota la sala... fins que impacta damunt d'en Kid, congelant-lo a l'instant...

- Hitsugaya: Això per dir-me patètic!!

- Ouji: Claro que si! Tú congela a tu único aliado en pro de la venganza!! Que no se diga que no pagas tus deudas!!

- Hitsugaya: A callar o hi vas tu al darrera!

- Ouji: Encima que me dejas sin espécimen!! Habráse visto! A la mierda! Me voy!

- Ulquiorra/Hitsugaya: I ES POT SABER PER QUÈ HAS VINGUT!??

- Ouji: Es que no recuerdo donde he dejado la cura y venía a ver si estaba por aquí, para qué sinó?

- Hitsugaya: Que no saps on està la cura!!!??? Que no saps on està la cura!!!??? Que no saps on--

- Ouji: ... donde está la cura!!!??? No. Sigo buscando. Veeeeeeenga, que vaya bien!!

... deixant-los atònits, l'Ouji marxa per una porta secreta situada darrera la tenda de campanya del borrarxo. En Hitsugaya, fet pols per culpa de la pèrdua de sang, el virus parcialment mortal i la mala llet que porta al damunt, carrega contra l'Ulquiorra; qui es pregunta perquè a ell li ha tocat travessar tota una xarxa infernal de passadissos per arribar fins a la biblioteca...

... despistat com està, no veu venir l'atac d'en Hitsugaya, que se li endú el braç d'un tall... però la capacitat regenerativa de l'Ulquiorra és acollonant; no només li surt un braç nou, no! Li'n surten quatre!!...

- Hitsugaya: Però no se suposa que han de ser dos??!! Com a la hidres!!!???

- **Ulquiorra:** ... no sóc una hidra...

... i, com que no ho és, li poden créixer tants braços com als guionistes els sembli!! I la batalla continua. A falta de katanes, els braços supletoris de l'Ulquiorra es mouen en grans cercles, com si fossin les aspes d'un ventilador, creant corrents d'aire terribles que s'enduen tot el que se'ls posa per davant... com el Chihuahua de l'indigent borratxo, que acaba fet una coca de pèls i sang, esclafat contra la paret...

... mentre els braços-ventilador van a la seva, la mà que sosté la katana ataca sense pietat el pobre Hitsugaya, que no sap com punyetes fer-s'ho per invocar les seves forces ara que tot el gel acumulat, tota l'aigua de l'ambient està dipositada damunt d'en Kid. És clar, això passa per voler fer servir atacs d'aigua dins una biblioteca... mai seràs un Mestre Pokémon com Déu mana, inútil!!...

- **Hitsugaya:** Què Mestre Pokémon ni què merdes??!!

... evitant les estocades del seu contrincant, en Hitsugaya decideix que ja n'hi ha prou de fugir dels cops, que per a guanyar ha de plantar els collons a terra... i plantant-se davant l'Ulquiorra, s'agenolla i suplica per la seva vida... però no era més que una estratègia, bruta i rastrera. L'objectiu real d'en Hitsugaya era fer bocins l'Ulquiorra!!!...

... reduït al no-res, ni tan sols pols flotant en l'ambient, l'Ulquiorra perd aquest assalt. Suant a mars, en Hitsugaya es recolza en una de les estanteries i respira pausadament, intentant recuperar el control del seu propi cos, que salta d'alegria després d'aquesta majestuosa victòria...

- **Hitsugaya:** Kid!! Segueixes viu?!!

- **Kid:** Ghmmhmggmhmggmhmgmh!!

- **Hitsugaya:** Eh?!

- **Kid:** Hhghgmghgmghgmgh!!

- **Hitsugaya:** Eh?

- **NarradorSubstitut:** Diu que "Mira darrera teu, carallot!!!"

- **Hitsugaya:** Darre-- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAGH!!

... lluny d'haver estat vençut, l'Ulquiorra ha ressorgit de les seves no-cendres... i aquest cop és més gran, més negre i més estúpid... ara és un Menos Grande!... un Menos Grande desbocat que s'ha quedat sense espai damunt del seu cap. Amb cops de cap aquí i allà, l'Ulquiorra aconsegueix obrir un forat al sostre, prou gran com per fer-hi passar dues balenes blaves l'una al costat de l'altra i se n'alegra tant que, per celebrar-ho, es posa a ballar al ritme d'una cançó que només coneix ell...

... partes, estanteries, cadires, taules... tot tremola al ritme de les passes de l'Ulquiorra i, més tard o més d'hora, acaba aixafat pels seus enormes peus. En Hitsugaya esquiva com pot els llibres que cauen i prova d'arribar fins al seu company, que ha entrat en pànic i, que de tanta

adrenalina corrent per les seves venes, ha aconseguit fondre el gel parcialment... amb els braços fora, en Kid suplica a crits que algú l'ajudi...

- Hitsugaya: Deixa de cridar, que no puc pensar!!!

- Kid: És molt fàcil dir-ho quan no ets tu qui està congelat de cintura avall!!

- Hitsugaya: No pateixis, tornaràs a ser un home.

- Kid: No em podria importar menys això, ara!! Treu-me d'aquí!! Que m'aixafaraaaaaaaaaaaaa!!

- els crits d'auxili d'en Kid estan més que justificats; tant cridar ha acabat atraient l'atenció de l'Ulquiorra, qui intenta per tots els medis possibles dirigir els seus peus cap a ell... no obstant, com que té el cap tres pisos més amunt, li està costant horrors aconseguir-ho. Això dona el temps suficient a en Hitsugaya per arribar fins al seu company, picar el gel i desencaixar-lo d'allà. Segons després, el peu de l'Ulquiorra aixafa sense pietat el gel on havia estat en Kid...

... totes dues víctimes ja corren cap a la porta... però quan hi arriben, descobreixen que algú l'ha barrat des de fora...

- Kid: Morirem!! Morirem!! Gyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah!! Morirem!!

- Hitsugaya: Que no cri-- AAGH!!

- Kid: GYAAAH!! - cansat de anar a les palpentes, l'Ulquiorra ha baixat el cap de les altures i ha trobat a les seves víctimes a punt d'escapar. Somrient igual que ho faria un llop davant un ramat d'ovelles esporuguides, l'Ulquiorra aixeca el peu i el baixa amb força damunt d'en Kid i en Hitsugaya... que no tenen escapatòria...

... .. Equip Zura & Hibari

- Hiba-chan: Merda de criatura híbrida horrorosa, surt del mig!!

... però el Kraken-Talp està més que disposat a donar la seva vida per a protegir la del seu amic. En Takuma, més mort que viu, s'incorpora i intenta fer-li entendre al Kraken que en Hibari és un enemic massa terrible, que no podrà contra ell... però l'amistat d'aquesta criatura és admirable i, per molt que li demana, no s'aparta ni mig centímetre de damunt seu. Amb els ulls carregats d'odi, el Kraken-Talp planta cara a en Hibari... i l'ataca sense pietat, fuetejant-lo amb els seus interminables tentacles...

- Zura: Quanta passió!! Quina amistat més ardent!! Aquesta desagradable criatura té un honor envejable!! Company, deixem-lo estar! Fugim d'aquí ara que podem!

- Hiba-chan: I un bé negre! Ara que ja ens podem treure del mig al vampir sociòpata, marxaré perquè tu vulguis! O s'aparta la cosa o me la carrego aquí mateix.

... pot ser que el Kraken-Talp no entengui el llenguatge humà, pot ser que ni tan sols entengui cap tipus de llengua parlada però sí pot entendre quan algú l'amenaça de mort, sobretot si aquest algú se'l mira amb els ulls mig aclucats i s'assenyala el coll amb un dit i se'l passa a mode de ganivet. Amb un rugit que faria estremir al mateix Lluçifer, que no acollonar-lo,

perquè el senyor de l'Avern val més que això, el Kraken-Talp es llança directe cap en Hibari... i s'endú una coça a la cara, que li gira del revés, deixant-lo cec als atacs del seu adversari...

... aprofitant que el Kraken-Talp té els ulls on no toca, en Hibari l'estova de valent, deixant-lo perfecte per a fer pop a la gallega; ben tou i tendre. En Zura ha quedat glaçat de la impressió de veure una bèstia tant majestuosa com el Kraken fet puré en qüestió de segons. Horroritzat per aquesta visió, fins i tot els seus moviments van a càmera lenta... en Takuma ha quedat per completament petrificat, la mirada en blanc, el seu cor vampíric aturat pel dolor...

- **Hiba-chan:** Apa, un problema menys... marxem o què?

- **Zura:** Marxem? Co--com, com pots ser tan cruel?!?

- **Hiba-chan:** Què?

- **Zura:** Com que "què?"!!! Acabes de ferir a una criatura noble i fidel als seus amics només, NOMÉS per a poder fugir de les urpes del noi vampir, per qui sents una profunda por i...

- **Hiba-chan:** Qui li té por a qui?!

- **Zura:** Tu al vampir!! No ho neguis! Endavant, alliberat! Sigues sincer amb tu mateix! No tinguis por! T'acceptarem igual, no importen les teves pors i febleses!! Tu ets gra... - *la dentadura d'en Zura surt volant l'instant mateix en que en Hibari li entafora el tonfaa dins la boca, enfonsant-lo fins a l'esfínter pilòric i fent-lo pujar de nou, obrint-li un forat al crani i escampant-ne els fragments de cerebel per tot el terra...*

- **Zura:** Gvgeus? Gt'ghags dgeigshat gdogmidgar peg glah tegvhges poghs.

... deixant en Zura en un estat lamentable i sense ni tan sols demanar-li si es vol prendre un ibuprofè, per apaivagar el dolor que de ben segur sent, en Hibari fa mitja volta sobre els seus talons i se'n va. Així de simple...

... la venjança i l'odi campen lliures a parts iguals dins la ment d'en Takuma, que només pot pensar en berenar-se en Hibari un cop aconsegueixi sortir d'aquest estat catatònic en el que es troba. Afortunadament, la sang fresca d'en Zura corre a mars pel terra i estirant la llengua al màxim, tensant els músculs del coll i tornant-se mig tortuga, en Takuma aconsegueix beure'n la suficient com per recuperar el control del seu cos... llàstima que, acte seguit, sigui la gana qui el controla a ell...

- **Takuma:** Em sap greu, amic... però necessito alimentar-me.

- **Zura:** Gurururururu... abuuuuuuuu... abuuuuuu!!

- **Takuma:** ... resistència passiva!!! Yujuuuuu!!

... des de la distància, en Hibari sent com en Zura li demana ajuda mentre crida agònicament; sembla que el vampir s'està alimentant del seu company. En Hibari s'atura davant un creuament de camins, mira endarrere... i gira cap a la dreta...

- Hiba-chan: ... Midori tanabiku, namimori no... Dai naku shō naku, nami ga ii...

... Equip Atobe & Zoro

... el ball incessant de la Nalataia segueix inalterable, tant és que en Zoro faci estona que ha perdut la consciència, tant és que la Kireko s'hagi cansat d'esperar a que acabés i hagi fotut el camp, tant és que en Shuuichi doni per impossible aturar-la i se l'estigui mirant assegut, amb una tassa de te a la mà, tant és que l'Atobe punxi amb un pal el monyó de carn en què s'ha convertit la columna d'en Zoro: tant és, la Nalataia continua... com les piles Duracell...

- Shuu: Si bé segons quins dels teus balls poden resulta eròtics... aquest no ho és gens. Per què no plegues ja? Que la situació comença a ser pesada.

- Atobe: Erótica? Esta? Tío, tienes un gran problema con tu libido. Uno muy gordo.

- Shuu: Més gran serà el teu problema si li dic a la Kireko que s'ha deixat una columna per trencar...

- Atobe: Cierto. Hay un par de costillas de Zoro que todavía siguen enteras.

... aparentment, no només en Shuuichi s'ha cansat de veure a la Nalataia ballant, sinó que ella mateixa està cansada de tant donar voltes com una imbècil, així que donant una puntada de peu al cap d'en Zoro, la salvatge presentadora dóna per conclosa la seva humiliació. Com si d'un xaiet es tractés, la Nalataia s'acomoda als peus d'en Shuuichi, que es posa a acariciar-li els cabells i es queda tranquil·la i relaxada. De tant en tant, fins i tot pica amb el peu a terra, en senyal de satisfacció...

- Shuu: Un més que es queda sense cura.

- Nalataia: Huumm... no és el primer?

- Shuu: Vull suposar que en Takuma i l'Ulquiorra han sabut fer bé la seva feina.

- Ougi: Yo no supondría tanto.

- Nalataia: Ougi!!

- Ougi: Tú!!

- Atobe: Qué hace este aquí? No debería estar mejorando la cura o... o... bueno, yo que se!

- Ougi: Mejorar, dice! Jajajaja!!! No, no, esose queda como esta. Allà vosotros y vuestros anti-cuerpos. Y ya que hablamos de la cura... perrito, tenemos un problema.

- Nalataia: Bup!

- Ougi: Tu amiga, la que engulle... se ha zampado la cena de estos.

- Nalataia: Queeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeee!!??

- Ougi: Corre a por ella, Rintintín!!

- **Nalataia:** Bup! Bup! - *a quatre potes, com un gosset, la Nalataia surt corrent en busca de la Kireko. Esperem que els seus nefastos sentits de la orientació li permetin, com a mínim, sortir de l'hivernacle... encara que la cosa està complicada, pel moment, només fa que donar voltes al voltant d'una cadira abandonada...*

- **Atobe:** Habrá que abrirle la pue-- aaaaaagh!! ME HA MORDIDO, LA MUY HIJA DE P--- aaaaaagh!! Otra vez?!! Como te pille, te arranco la mandíbula. Ven aquí!! - *l'Atobe es posa a córrer darrera d'ella i tots dos es perden passadís enllà...*

- **Shuu:** La Kireko no s'ha menjat res, oi?

- **Ouji:** Toma que no! Pero es indiferente. Lo suyo era sacarla de aquí y que se llevara al tenista con ella. Así la cosa será más interesante.

- **Shuu:** Aleshores, deixem marxar a en Zoro?

- **Ouji:** Ya se despertará.

... en Shuuichi i l'Ouji marxen, deixant en Zoro sol i inconscient. De què estaria parlant l'Ouji? Per què volia que la Nalataia s'endugués l'Atobe? Què passarà a continuació? ...

... .. **Equip Kid & Hitsugaya**

... ara que ja se'ls ha tret del damunt, l'Ulquiorra decideix que anirà a ajudar als altres... i a presumir de feina ben feta, que segur que el vampir idiota encara no els ha ni atrapat... fent servir el llibre de Amanecer com a falca, es desenganxa les restes d'en Hitsugaya de la sola de la sabata. Amb compte, les recull del terra i, com si estigués treballant la massa del pa, i amb una Bíblia xapada en or com a eina, es posa a estovar-les, fins que queden reduïdes a un dau de parxís...

- **Ulquiorra:** I ara, l'altre.

... curosament, l'Ulquiorra emmordassa en Kid, perquè no li agraden els crits, agafa la Murciélago i el trosseja lentament, gaudint del moment. En Kid, que no pot dir res amb la boca però que ho deixa tot molt clar amb els ulls, ha començat a convulsionar per la pèrdua de sang... la seva essència Shinigami intenta recompondre les parts del cos que li estan tallant... però l'Ulquiorra està embotellant fins i tot això...

- **Ulquiorra:** Fet. A veure... el passadís aquell ha d'estar per aquí... - *seguint el mateix camí que l'Ouji quan ha vingut de visita, l'amic monocromàtic marxa de la biblioteca, deixant el Hitsudau i el Kidpicat allà, sense vigilància...*

- **Hitsugaya:** Eh!! Eeeeh!! Kid!!! KIIIIIIIIIIIIID!!

- **Kid:** Què...? ;___;

- **Hitsugaya:** Estàs d'una peça?

- **Kid:** No.... ;___;

- **Hitsugaya:** I ara què??

- Kid: No sé.... ;___;

- Hitsugaya: Genia... - *el soroll d'una porta obrint-se posa en alerta als nois, que aturen tots els seus moviments i escolten atentament...*

- Kireko: A ver, seguro que es por aquí? Quiero decir... estabas dando vueltas alrededor de una piedra cuando te he encontrado.

- Nalataia: La piedra olía a ti.

- Kireko: Nos ha jodido! Es la piedra pomez que uso para los callos!

- Nalataia: Acabáramos! Ahora entiendo lo del olor a garbanzos con jamón... ah, espera, que no lo entiendo. Por qué olía a garbanzos con jamón, la piedra?

- Kireko: Pero no has dicho que olía a mi?

- Nalataia: Puede ser. Y bien, qué hacemos aquí?

- Kireko: No l sabes tú? Porqué yo te he estado siguiendo todo el rato.

- Nalataia: Anda! Igual que yo!! O sea, que me seguía a mi. Que casualidad, no?!!

- Kireko: Si es que el mundo es un pañuelo!!! Joder, que me pongo sentimental... al final, lloraré y todo...

- Nalataia: Como cuando viste El Señor de los Anillos.

- Kireko: Para no llorar!! Tú sabes la cantidad de comida que se dejaban en el plato esos malditos y sebosos Hobbits!!

- Nalataia: Vas a ponerte en plan Gollum?

- Kireko: Yooooo... soooooólo... quieeeeeero... miiiiii... MERIENDAAAAAAA!!!

... si tinguessin cara i, per tant, poguessin expressar alguna cosa, les d'en Hitsugaya i en Kid serien un poema. Però com que no en tenen, ens les haurem d'imaginar. En tot cas, en Kid acaba de tenir una idea esbojarrada; una idea que no sap si funcionarà però que, per provar, no perd res; total, ja té mitja ànima a l'altre barri...

- Kid: Psst, Hitsu... pssst

- Hitsugaya: Què?

- Kid: Crec que ja sé com sortirem d'aquí!!

- Hitsugaya: En un cotxe fúnebre?

- Kid: **T_T**... ja. No! Et sona el tema de les possessions demoníques?

- Hitsugaya: Em sona, em sona... però no em penso deixar posseir per cap d'aquelles dues!

- Kid: No, nosaltres no. Elles!! Serem nosaltres qui les dominarem!! Jajajajajaja!!

- Hitsugaya: Vols dir que es deixaran?

- Kid: Ho dubto.

- Hitsugaya: Jo també...

- Kid/Hitsugaya:

... la Kireko i la Nalataia, que no se n'adonen de la missa, la meitat, segueixen voltant per la Biblioteca, buscant alguna cosa, tot i que no saben de què es tracta. Realisme dinàmic en estat pur...

- Nalataia: Escolta, i no tindrà res a veure amb la cura? L'Ouji ha dit que l'havia perdut.

- Kireko: Y nos manda a nosotras a buscarla. No? A nosotras que, en cuanto nos descuidemos, vienen... yo que se... Kid y Hitsugaya, y nos tumban, no?

- Hitsugaya: Doncs sí!

- Nalataia: AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAARGH!! Un cubito parlanteeeeeeeeee!!

- Kid: Buuuuuuuuuuuuuuu!!

- Kireko: AAAAAAAAAAAAAARGH!! Carne picada flotante!! Pa miiiiiiiiiiii!!

- Nalataia: Pero no te la comas, a saber donde ha estado!!

- Hitsugaya: A callar... i obre la boca!!

- Nalataia: A veure si ens aclarim, eh? Callo o obro la boca?!

- Hitsugaya: M'és igual... però deixa'm entrar!! Mira, en Kid ja és dins!!

- Kid: Auxiiiiiiiiii....

- Kireko: Deja de berrear y pa'l buche!!

... en algun punt llunyà; un dit enganxós de sucre, un botó vermell i una palanca s'han trobat...

... CLIC ...

... .. Equip Hibari

- Hiba-chan: Crec que tant mesclar-me amb l'imbècil de verd, m'ha afectat al GPS intern. Jo estava a les masmorres, com diantre he arribat a al terrat sense pujar escales?!!

... si sentiu que us heu perdut, no patiu: tots estem igual. Després d'escapar d'en Takuma, en Hibari ha seguit el camí més simple i més directe cap a la sortida; la línia recta. Ni les parets, ni els murs, ni la inacabable aparició de monstres, l'un darrera l'altre, l'ha fet variar de ruta. El problema però, és que per molt recte que hagi estat el camí, en cap moment ha fet pujada... i per tothom es sabut que els terrats es troben a la part més alta d'una casa; aleshores, com diantre ha arribat al terrat?...

... en Hibari comença a pensar que la casa té voluntat pròpia de veritat i que s'ho passa bé fotent al personal; com sinó s'explica que, cada cop que vol entrar de nou a la casa per la porta que hi ha al terrat, aparegui una habitació diferent? O el jardí? O l'interior de la piscina d'aigües estancades? O l'interior del cervell d'en Zo--... no, no, impossible. O les masmorres d'en Takuma?...

- Hiba-chan: Oh, merda...

... Equip Takuma & Zura

- Zura: És ell, amic meu!! Capturem-lo!!!!

- Takuma: Siuuuuuuu!!

... us posaré al dia: en Takuma, que s'ha recuperat de les ferides infligides per en Hibari gràcies a la sang d'en Zura, està molt enfadat perquè el seu amic Kraken ha patit una mort molt poc honorable i digna d'una criatura de l'Infern com ell. En Zura, per la seva banda, no pot sofrir veure que un animal està sent maltractat, ni que sigui l'animal que quasi se'l menja. Degut a aquesta desafortunada casualitat, tots dos s'han aliat per buscar, trobar, ajusticiar i fer escriure una carta de disculpa a en Hibari...

... amb aquest objectiu en ment, els dos defensors dels drets dels animals, han traçat un pla infal·lible per a capturar al malvat Hibari... però ja que el malvat Hibari ha estat tant amable d'anar fins on són ells...

- Takuma: A la catapultaaaa!!

- Zura: Catapulta? Quina catapulta?

- Takuma: Eh? No n'hem construït una?

- Zura: Senyor, no Senyor!

- Takuma: No? Jajajajajaja... doncs aleshores més ens val pensar en un altre pla, jajajajaja!

- Zura: Sí, tens raó, jajajajajaja.

- Takuma/Zura: Jajajajajajajajaja.

... la palanca s'ha mogut; el Destí ha jugat de nou les seves cartes...

... CLIC ...

... Equip Zoro

... una boira espessa enterboleix els sentits d'en Zoro, que li diuen que el perill ja ha passat... i que la seva esquena és puré de carn... no obstant, el super home s'aixeca i tremolant, es posa a buscar les seves katanes; no sigui que en Shuu encara estigui per allà i vulgui jugar amb ell...

... tot i l'aparent tranquil·litat, en Zoro sap per experiència que la calma no és més que l'inici de la tempesta, i com que no vol ser-hi al centre quan aquesta arribi, marxa de l'hivernacle a tota

pressa... amb tanta pressa, que no se n'adona que alguna cosa va malament, que el lavabo abans no penjava del sostre...

- **Zoro:** A veure... a veure... recte! - *fent servir el seu cap per esbotzar les parets, en Zoro avança de pressa per la casa. En la seva fugida desesperada, passa per les catacumbes d'en Takuma, ara una tomba improvisada per el Kraken-Talp... i, duna coça, l'aparta del mig. El cadàver del Kraken topa contra una de les parets mestres de la casa... i l'enfonsa en qüestió de segons, destrossant tota l'estructura interna que mantenia de peu aquesta mansió dels horrors. Tot i no saber-ho, en Zoro acaba d'empitjorar la situació dels "inquilins"...*

- **Zoro:** Merdaaaaa!! Per queeeeeeeeeé!!!!?? Com pot ser que anant recte, hagi acabat al mateix lloc!!!!? És que no sortiré mai d'aquí?!!

... guuuuuuuhh... un so com de persona enterrada fa segles, que torna a la vida gràcies als poders regeneratius d'una planta Infernal controlada per un dimoni amb aparença humana, irromp a l'espai vital d'en Zoro... guuuuuuhaaa... guuaaahaaauuu... els sons es multipliquen, cada cop n'hi ha més i venen de...

- **Zoro:** Sota terra? Zombis? Ja! Zombis a mi!! Jajajaja!!

... encara no ha acabat de parlar, que una mà l'agafa pel canell i l'estira cap a baix. En Zoro, d'una estrebada, estira cap amunt el que sigui que l'ha agafat i, sota una pluja de terra, pedres i fang...

- **Zoro:** Però no se suposa que viuen al mar, les coses aquestes??!!!

... el kraken d'en Takuma no estava sol... tenia germans!! I s'han enfadat molt quan en Zoro ha catapultat el seu germà a la paret... a més, sembla ser que algú els ha ficat la idea al cap que ha estat en Zoro qui l'ha mort... volen sang!!...

- **Ouji:** Pensabas que iba a ser fácil, verdad??

- **Zoro:** Has estat tu!!!

- **Ouji:** Uix, que ataque más gratuito!! Como osas insinuar que yo he ido por ahí, contando a todos los bichos de la casa que tú, Zoro cabeza de sapo, ha matado a su querido Kraken!!?? Que poco me conoces!!

- **Zoro:** Massa bé que et conec!!

... guuuuuuuuuuuuuuhaaaaaa!!!... ràpid com la llum, un dels tentacles del Kraken baixa directe cap a en Zoro, descrivint una paràbola perfecta. La força d'aquesta criatura mítica ha estat temuda durant segles per tots els mariners del món; durant generacions, ha estat la història de por per excel·lència a les cases de pescadors, estibadors, peixaters, empresaris del món del congelat, mares desesperades perquè els seus fills no volen acabar-se el dinar i ja no saben amb què acollonir-los, monges tibetans que prediquen l'amor i no la guerra, tècnics informàtics rancorosos que volen venjar-se del Bill Gates i somien que se'l mengen!!! Milers i milers de persones que veuen en el kraken el seu pitjor malson!...

... quan només falten uns metres perquè el tentacle l'aixafi, en Zoro desembeina les katanes, les tres, i talla l'aire dels voltants, enviant les esteles platejades de les seves armes al tentacle que està a punt de caure-li al damunt...

... PUF!...

... com un globus, el tentacle peta i centenars de trossets de tela floten en l'aire... no obstant, alguna cosa li talla ferotgement el pit, deixant al descobert les seves imponents abdominals, aconseguides després de anys i anys de dur treball...

... a l'extrem del tentacle que encara es manté unit al cos, en Zoro hi veu una mà... un mà que aguanta un f--

- **Zoro:** AAAAAAAAAAAH!! ÉS UN FUET!! ÉS UN PUTO FUET D'ESPINES!! SHUU!! ETS TU!!

- **Shuu:** Merda!! Veus com no hauríem d'haver fet servir un kraken inflable!!!

- **Ouji:** Sabes lo que pesa el de verdad? Mucho.

- **Shuu:** Casum... bé, ara que ens has descobert...

... en Shuuichi deixa d'amagar-se i comença a perseguir a en Zoro, que ja corre... l'Ouji, que prefereix no entrar en aquest estrany triangle amorós, marxa cap a la sala de control, que li ha semblat sentir un soroll que no hauria d'haver-se produït...

... en Zoro, que corre sense cap direcció en ment, veu com el fuet rosat d'en Shuuichi va obrint talls profunds a les parets i es meravella que el tall que té al pit només hagi estat superficial, tot i l'aparent color negre que comença a dominar la zona...

... encara no sabem on, el botó vermell torna a ser pitjat...

... CLIC ...

... .. Equip Ulquiorra & Takuma & Zura

- **Zura:** Jajajajajaja...NOOOO!! Ara no és el moment!! Elizabeth que beu sang, a per ell!!

- **Takuma:** Sí!! - d'un salt, en Takuma intenta arribar fins a la porta i evitar que en Hibari pugui escapar. Allarga el braç... ja quasi el pot tocar... però en Hibari és més ràpid que ell i fa una passa endarrere, ampliant la distància que els separa. Amb tota la bona intenció del món, i veient que el seu company no hi arribarà, en Zura es treu de dins el kimono un bazooka gegant, amb un peu enorme on hi hauria d'haver-hi una bala... i li fot una coça al vampir, donant-li l'impuls necessari per arribar fins al seu objectiu. Just aleshores, quan en Takuma ha aconseguit engrapar en Hibari per la camisa... algú li tanca la porta...

- **Takuma:** Nooooooooooooooooooooooooooooo!! El meu braaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!

- **Zura:** Tranquil, amic! Tinc la solució! Els meus compatriotes i jo hem creat la cura definitiva per aquests casos!! Deixa que prepari l'alcohol, les tiretes i el bufador...

- **Takuma:** Que em vols incinerar, animal!??

- **Zura:** Però no podem permetre que l'hemorràgia continuï... o moriràs!!

- **Takuma:** Si et deixo fer, moriré igualment!! I qui ha estat el malparit que ha tancat la porta!!!???

... NYEEEEEEEEEEEC...

- **Ulquiorra:** Hola, què feu?

- **Takuma:** BUAAAAAAAAAAAA!! - el vampir es llença damunt de l'Arrancar, que no té molt clar què ha fet exactament i l'esquiva, fent xocar en Takuma amb la porta i destruint-la en mil bocins... com si fos un gat, tot bufat, el vampir s'està a la gatzoneta, preparant-se mentalment per atacar el coll de l'Ulquiorra... però en Zura s'hi fica pel mig. En Takuma salta igual... i a en Zura li queda el cap penjant...

- **Zura:** A veure... una mica de calma, que tots estem al mateix bàndol!!

- **Ulquiorra:** Tu no.

- **Zura:** Jo si, que estic molt emprenyat amb en Hibari per haver mort el kraken!! Mmmmmmh, que estic molt boig, eh!!

- **Takuma:** Havies de tancar la porta!!?? Havies de fer-ho??!!

- **Ulquiorra:** No he tancat cap porta, l'he obert. I vosaltres estàveu a l'altre costat.

- **Takuma:** Merda... ara li hem perdut la pista.

- **Ulquiorra:** Tornem-hi... ehem... hola, què feu?

- **Takuma/Zura:** Intentar matar a en Hibari!!!

- **Ulquiorra:** Oooooh!! I ho heu dit a l'hora!

- **Takuma:** L'hem de trobar i... i... i~~~~~ aaaaah, ai que em moroooo...

- **Zura:** Noooo!! Elizabeth monocromàtica, no hi pots fer res? No hi tens cap cura miraculosa sota aquesta pell teva? Sota aquesta aparença de criatura freda i calculadora?!! Digues, no hi tens res que pugui salvar la vida del meu estimat amic??!

- **Ulquiorra:** No .

- **Zura:** Cruel destí!! Com podré viure sabent que ell ja no hi és? Com podré seguir endavant si l'haig de deixar endarrere?

- **Ulquiorra:** Simple; primer un peu, després l'altre. S'assembla molt al caminar. Prova-ho!

- **Takuma:** ... co-com-company, a-a-ami-amic, tu et po-pots re-re-re-rege-rege-regenerar, o-o-i?

- **Ulquiorra:** Puc.

- **Takuma:** DONCS FES EL FAVOR D'ARRENCAR-TE UN BRAÇ I DONAR-ME'L A MI, QUÈ ET COSTA!!??

... la roda gira altre cop... i s'enfonsa una mica més...

... CLAC ...

... .. Equip Hibari & Atobe

... en un obrir i tancar d'ulls, en Hibari ha passat d'estar quasi en problemes a tenir un braç penjant de la camisa; coses més estranyes s'han vist...

- **Hiba-chan:** I què se suposa que haig de fer, amb aquest braç? - *la força vital del vampir que encara viu en la seva extremitat està intentant, per tots els medis, retenir en Hibari. Cansat que el sacsegin, en Hibari s'arranca el braç de la camisa, el deixa al terra i, amb molta cura, li trepitja el dits, esperant i desitjant que el vampir capti la indirecta i el deixi en pau d'una santa vegada. Desafortunadament, en Hibari no sent ni crits de dolor ni súpliques perquè s'aturi... cosa que el desanima bastant...*

... avorrit de trepitjar una massa de carn inerta i inexpressiva, l'agafa per l'extrem seccionat i el llança contra la paret, estampant-lo sorollosament i provocant una pluja de sang i carn al seu voltant...

... NYEEEEEC...

- **Atobe:** JO-DEEEER!! Es que no sabemos hacer otra cosa que destripar a los demás?? Quién coño ha sido!!??

- **Hiba-chan:** Atobe?

- **Atobe:** Hibari? - *amb els ulls plens de llàgrimes, els dos amics corren l'un cap a l'altre i s'estrenyen entre els seus braços, gaudint del contacte d'algú en qui confiar; d'algú a qui poder dir amic sense témer cap represàlia ni cap apunyalada per l'esquena...* - Ehem, esto no puede saberlo nadie, estamos?

- **Hiba-chan:** Ningú, ningú. I bé, d'on surts tu?

- **Atobe:** Al parecer, del suelo...

... just per sota d'on en Hibari ha estampat el braç del vampir, una part del terra està aixecada, com si fos una porta. Sembla que l'Atobe ve d'allà... encara que resulti una mica impossible, ja que el parell d'amics es troben al terrat... i només la porta que s'ha tancat miraculosament davant els nassos d'en Takuma és la que permet la sortida d'allà...

- **Atobe:** Esto es un puñetero desastre!! Estaba yo persiguiendo a la loca de Nalataia, cuando se ha metido por no-se-qué puerta y , al abrirla yo... pie en el váter!!

- **Hiba-chan:** La persegues? Per què?

- **Atobe:** Ni me acuerdo!!! Pero creo que era importante... en fin. Que he aparecido en el váter!! En un puto váter!! Como cojones lo he hecho? Ni idea...

- **Hiba-chan:** Doncs jo... - *mentre s'expliquen les penúries per las que han passat, l'Atobe s'apropa a la porta al terra i la tanca d'un cop de cul... i la porta desapareix...*

- **Atobe:** Ugh, la idea era que la puerta siguiera aquí.

- **Hiba-chan:** Doncs fem servir l'altre.

- **Atobe:** Y toparnos con el vampiro sociópata? No, gracias.

- **Hiba-chan:** Això no ho sabrem fins que no ho provem...

- **Atobe:** Vale, vale. A ver - *tots dos alhora posen la mà damunt el pom de la porta i el giren...*

... un riure histèric... un roda que gira... un nou canvi...

... CLIC ...

..... Equip Kid-Kireko & Hitsugaya-Nalataia

- KidKireko: Molt bé. Ara que ja són nostres, podem sortir d'aquí sense problemes.

- HitsugayaNalataia: Nostres??!! A mi aquesta no em deixa en pau!! M'està tornant boig!! Que si "Waka waka", que si "Ola, ¿ke ase?", que si "Li diré a en Shuu que et foti ben fort amb el seu Fuet Rosat i sentiràs tota la seva fúria!! Eh? Nooooo, noooo. Jo sóc la única que pot sentir el poder del seu fuet, if you know what I mean, juju"... NOOOO!! NO SÉ QUÈ COLLONS VOLS DIR!!!

- KidKireko: Hitsugaya, tranquil! No et deixis portar per ella. Fes com jo; xantatge!! Jo li he promès tones de menjar si s'estava calladeta.

- HitsugayaNalataia: Però és que no sé amb què fer-li xantatge!! Només vol en Shuu!! Shuu per aquí, Shuu per allà!! AAAAAAAGH!

- KidKireko: Doncs promet-li algú millor que en Shuuichi...

- HitsugayaNalataia: ... j-j-jo, s-si t-tu ca-ca-calles, j-j-jo... .. PERÒ NO RIGUIS, CABRONA!!!

- KidKireko: És un os dur de rosegar...

- HitsugayaNalataia: A LA MERDA!! Va, som-hi... i que digui el que li sembli! Ja m'és igual!!

- KidKireko: Molt bé, per on...? Eh, com? Ah, sí? Espera, espera, més a poc a poc... ahà...

- HitsugayaNalataia: Kid, em preocupes.

- KidKireko: No, no, estic parlant amb la Kireko... diu que anem amb compte amb les portes. Que han deixat a en Lambo encarregat de vigilar-les. Que vés a saber si no l'haurà liat a hores d'ara.

- HitsugayaNalataia: Ja... QUE NO CRIDIS!!! No li penso dir!! NO SÓC UN PUTO TELÈFON!! AIXÒ TU!! Arrrrrrrrgh!! Kireko, diu la Nalataia que tanquis la puta boca si no vols que et deixi sense dents per a menjar. CONTENTA!?!?... ja m'ho imaginava T_T...

- KidKireko: Què? Com? Ah, sí. Segur? Sí, sí... ejem... Los dientes? Los dientes ti los voy a arrancá yo de un tortazo a ti como sigas diciendo que mi lo vas a arrancá tú a mí!!

- HitsugayaNalataia: PERÒ VOLEU FER EL FAVOR DE PARAR!?!??? Eh? No! No! Sht!! Jau, jau!! ... està beeeeeeeé! Diu que "Uix, lo qué me ha dicho!! Demanda judicial!!".

- KidKireko: Ahà. Entesos... "Oh! Plantígrada!".

... com si fossin unes altres qui controlessin els cossos que ara ocupen, en Hitsugaya i en Kid es veuen arrossegats cap a una batalla de dones... però sense fang ni biquinis, només hòsties. Destil·lant ràbia i mala llet per tots els porus del seu cos, els cossos de la Nalataia i de la Kireko es planten l'un davant de l'altre i comencen a hostiar-se... amb les mans; mans contra mans, com si fossin dues nenes petites aprenent a nadar, però sense aigua. L'entrexocar dels seus dits

els impedeix escoltar els sons al seu voltant... ni se n'adonen que algú ha obert un forat sota els seus peus, una porta cap algun lloc desconegut...

... a ningú li agraden els crits, a en Lambo tampoc...

- **Lambo:** Ooooooh!!! Forat al terra, dokaaaaan!!

... CLIC ...

... .. Equip Zoro & Kid-Kireko & Hitsugaya-Nalataia

- **Shuu:** Maleït sia!! On s'ha amagat!?!? Zorooooooooo!!! No pateixis, que no et vull fer res! Va, surt i parlem, amic!

- **Zoro:** I un colló de rata!! Em vols matar, psicòpata!!

- **Shuu:** Nooooooooo - *per si les mosques decideix sortir del seu amagatall, en Shuuichi ja té preparat el fuet d'espines, a punt per a deixar-lo anar damunt de qualsevol cosa que es mogui... en Zoro inclòs.*

... després de la desesperada carrera per fugir d'en Shuuichi; després d'obrir portes sense ordre ni sentit, en Zoro ha arribat a un gimnàs... o semblant. És com una zona d'entrenament per a futurs membres d'un exèrcit de zombis i criatures de la nit que ningú es voldria trobar. La maquinària usada per a enfortir els cos té més pinta de poltre de tortura que altra cosa...

- **Ouji:** Toma! Es que estamos en la sala de torturas!!

- **Zoro:** I per què una casa encantada té una sala de tortures?

- **Ouji:** Y por qué alguien como tú tiene cerebro si no lo usa? Para qué va a ser!?!? Pues para joder a los monstruos y convertirlos en bichos sedientos de sangre y venganza, capaces de lanzarse sobre cualquiera que tengan delante!! Capaces de matar al gato del vecino para llegar hasta el perro del oro vecino y comérselo para cenar!! Capaces de cumplir órdenes sin sentido sin el menor atisbo de duda!! Máquinas de matar perfectas!! No-muertos para acabar con los vivos!! Jajajajajajajajaja!!! Soy malo, lo se.

- **Shuu:** Allà!! - *eufòric per la troballa, en Shuuichi dirigeix el seu fuet cap a una cosa semblant a una cinta per a córrer... però amb estagues sagnants... i la parteix per la meitat, deixant en Zoro al descobert... i sense dit petit de la mà dreta...*

- **Zoro:** AAAAAAAAAAAAAAGH!! El meu diiiiiiiiiiiiiiiiiit!! El meu diiiiiiiiiiiiiiiiiit!! El meu diiiiiiii--

... ZAS!! ...

- **Shuu:** Apa, ara ja tens l'altre a conjunt...

- **Zoro:** AAAAAAAAAAAAAAGH!! Malparit!! Et penso tallar la cabellera... a mossegades!!

- **Shuu:** No t'ho recomano, que a la Nala li agrada molt... sobretot quan me l'agafa mentre me la ti-- ... que no!!

- **Ouji**: A punto hemos estado de saber algo que nos hubiera provocado muuuuuuuuuuchas pesadillas y terrores nocturnos.

- **Shuu**: I tu vés a passeig!! Hauries d'estar solucionant el petit problema de les portes, no trobes?!!

- **Ouji**: Que va, si así es mucho más divertido!

- **Shuu**: ... m'és igual!! En Zoro és meu!!

- **Ouji**: Ahora nos ponemos posesivos, eh? Vale, vale... si yo era por hacer alguna otra cosa que no fuera buscar la cura...

- **Zoro**: QUE NO TENS LA CURA!!!???

- **Ouji**: Claaaaaaaaaaaaaro que si... si... ... lo que no se donde, ja!

- **Zoro**: Estem morts...

- **Shuu**: Tranquil, que tu cauràs abans que els altres!! Mooooooooooooooooooor!! - *el fuet d'en Shuu surt directe cap a en Zoro, buscant-ne el coll... però si no és el coll i se li endú un braç, doncs també...*

... en Zoro s'escuda darrera els discs de fer peses, com si fossin l'arma definitiva... però el fuet d'en Shuu els talla per la meitat amb la mateixa facilitat amb que un nen fica el dit dins la mantega i després el va passejant per les parets, destruint egoistament totes les hores de feina que han invertit els seus pares a l'estiu per a donar-li un nou aspecte a la casa; un de millor, un de més modern, sense deixar-s'hi mig sou... per això ho van fer ells i no van contractar uns professionals, per això van ser ells qui es van intoxicar amb la pintura amb plom... perquè no tenien mig euro, perquè són pobres...

- **Shuu**: Deixa de corre, Zoro! No et pots amagar de mi! - *mentre en Zoro intenta trobar una sortida o, de manera més immediata, assegurar-se que en Shuu no el mati, de darrera d'un dels sacs de boxa, apareixen la Nalataia i la Kireko... o els seus cossos, com a mínim...*

- **KidKireko**: I ara què, Hitsugaya?

- **HitsugayaNalataia**: Ara toca fingir. Segueix-me la corrent. Shuuichi~~~~i!

- **Shuu**: QUI ETS TU I QUÈ HAS FET AMB LA NALA!!!???

- **KidKireko/HitsugayaNalataia**: Però com ens ha pogut descobrir tant aviat!!!??

- **Ouji/Zoro**: Jajajajajaja, que pringats!! xD

- HitsugayaNalataia: No crec que tu siguis el més adequat per a parlar
- Shuu: Vosaltres sabeu com arribar al menjador sense perdre gaire temps?
- KidKireko: Si ho sabéssim no seriem aquí!!
- Shuu: No t'ho pregunto a tu... siguis qui siguis.
- KidKireko: Però es que parlo en nom de tots dos... dues... quatre!! Aggggggggggh!!
- Ouji: A este ritmo no llegamos ni mañana. A ver... Lambo!!??
- Lambo: Ouji-nii!!
- Ouji: Hay un botón. Uno verde con una margarita dibujada, lo ves?
- Lambo: Haaaaaaaaai!
- Ouji: Pues ignóralo, que eso nos mataría a todos.
- Lambo: Dokaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaan!! - ... CLIC ...
- Ouji: Si, si, dokaa--... ??

... **KABOOM!** ...

... Equip Ulquiorra & Takuma & Zura vs Equip Hibari & Atobe

... l'ona expansiva de l'explosió ha arribat fins al terrat, fent caure del cul a terra en Hibari i l'Atobe, que encara estaven a mig obrir la porta... amb tanta mala sort que, un cop al terra, els seus caps han xocat l'un contra l'altre, deixant-los inconscients de manera fulminant; convertint-los en les víctimes perfectes, en el blanc ideal...

... uns quants pisos per sota, en Takuma, en Zura i l'Ulquiorra obren portes com bojos, buscant els dos ocellets que se'ls han escapat... però entre que en Lambo no deixa de jugar amb l'espai-temps de la casa i que el trio mandarines té tantes llums com un fanal apagat... aquesta recerca serà eterna...

- Lambo: Araaaa!! La casa ha fet DOKAAAN!! Jajajaja!! Més!! Més!! - la vaca afro prem botons a tort i a dret, sense saber ben bé què fan...

... a les masmorres s'ha obert un portal dimensional de direcció única al Planeta Cani (estava clar que no eren part d'aquest món)...

... a la cuina s'hi estan disparant làsers positronis de neutrins que redueixen a cendres les pedres, a encenalls la fusta i a fotos del Justín Biberó tot allò que respira... serà per això que hi ha més d'una cadàver blau d'asfíxia a terra...

... al jardí, el Ca Cerber circula a la seu aire sense cap tipus de control... això és una anarquia com un piano!!...

- **Ulquiorra:** I tot aquest rebombori?

- **Takuma:** Com tens els pebrots de preguntar-ho, si està al guió??!!

- **Ulquiorra:** Guió? Quin guió?

- **Zura:** Gyaaaaaaaaaaah!! Això és la Fi!! Ja no podem tornar endarrere, pagarem per tots els nostres pecats. Els nostres remordiments seran la nostra condemna!! Doncs jo no vull arrossegat-los al Més Enllà!! Confessaré, CONFESSAREEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEÉ!

- **Takuma/Ulquiorra:** Això promet... parla, parla.

- **Zura:** Tot va començar el dia que vaig baixar a la ciutat a buscar cogombres per al dinar. L'Elizabeth ja m'ho havia dit, que no podia fiar-me del primer que m'oferís cogombres a preus baixos, que hi hauria gat amagat. Però la desesperació va poder amb mi, la oferta era massa temptadora; dues tones de cogombres a 50 cèntims!! Qui s'hi pot resistir? Qui? Vaig ser dèbil... quan me'n vaig adonar, ja era massa tard. Volava més enllà de l'univers per a poder pagar el meu deute amb l'amo de la carnisseria on havia anat, recomanat pel majorista de fusta, a buscar els cogombres... Les coses que vaig veure no tenen nom, literalment; no tenen nom perquè ningú les havia vist fins al moment. Jo vaig proposar als meus segrestadors alguns noms, però es veu que el nom d'Elizabeth no agrada a tothom, cosa que no entendré mai: però si és un nom ben maco!! Després una aura de majestuositat i noblesa que cap altre nom té: és tota una combinació de lletres i sons que fan que qualsevol que els escolti, quedi captivat al moment... Elizabeth! Elizabeth! ELIZABEEEEEEEEETH! No me'n cansaria mai... però ells no eren de la meua mateixa opinió. Altre cop, vaig quedar-me adormit, com un nadó. Vaig perdre la noció del temps: els segons eren hores, les hores dies, els dies més dies, els més dies van passar a ser anys... i després van venir els anys llum que, bàsicament, eren igual que els anys normals però molt més ben il·luminats. Al final, vam arribar al nostre destí: un zepelí Inter-espacial de polítics corruptes i animals de companyia de segona mà. La meua feina com a hostessa de vol era garantir la comoditat de tots els clients, fossin o no humans... i d'aquests n'hi havia més aviat pocs. Va ser molt dur, tantes hores amunt i avall. De tant treballar, vaig acabar reunint una bona suma... però me la vaig fondre tota al Black Manolo. Mai m'havia sentit tant desemparat; no tenia amics, no tenia coordinadors responsables que em tractessin amb respecte; per no tenir, no tenia ni un motiu raonable per a rebaixar-me d'aquella manera... aquesta foto me la van fer a la subhasta d'hostesses, mentre inspeccionaven les nostres dents en busca de droga...

Però les humiliacions no acabaven aquí; érem objectes a la disposició dels clients, havíem d'estar perfectes! Ni una sola queixa! El primer eren ells; els nostres drets obliterats descaradament: les més dèbils, les més delicades, les que tenien menys drets. Encara que, en el fons, crec que m'agradava ser l'última de la fila. Al principi intentava estar a davant de tot, però aquells ulls eren una tortura; si t'hi perdies, ja no tornaves més. Així que vaig decidir ser la última. No era fàcil; totes volíem el mateix lloc... va ser qüestió d'imposar-me, de fer veure qui portava la veu cantant! Afortunadament, amb l'Elizabeth havíem assajat diversos musicals; tenia pràctica en allò de cantar... una tarda, quan m'estava preparant per a la meua jornada laboral, vaig adonar-me que no hi pintava absolutament res allà, que jo era un patriota del Joui i havia de tornar a la Terra, a combatre el Bakufu!! Però resulta que aquella tarda tenia un client important; havia d'estar perfecta! Ni un sol pèl fora de lloc. Veieu? Aquí m'estic posant guapa...

El cas és que, després de molt pensar-ho, després de donar-hi moltes voltes, mentre estava amunt i avall amb el meu client, rebent ordres i peticions, fent coses que mai m'hauria imaginat... perquè ni us podríeu fer la idea de les dificultats que vaig haver de passar per a

... *CLAC* ...

... .. Tots els Equips

... el forat dimensional que ha produït l'explosió no només ha enviat mitja vida de la casa a l'altre barri, sinó que ha desplaçat l'òrbita terrestre diversos metres a la dreta; ara ja no tenim la Lluna com a pantalla i les naus d'invasió alienígena es freqüen les mans. Pròximament, al nostre planeta "GranOtaku: Enemic Públic nº1"...

- Atobe: Por todos los Wimbeldon jugados y por jugar, qué ha sido eso?

- Hiba-chan: Ho sento.

- Atobe: No estaba hablando de eso!! Y nunca más lo mencionaremos! – *l'incident del qual no vol parlar l'Atobe no és més que una lleugera confusió de mans, de zones corporals on recolzar-se i d'elevacions del terreny...*

... sense cap porta per la que passar, la necessitat d'aquest parell de bons amics de trobar una sortida ha perdut el seu sentit: ells, en si mateixos, són la sortida... les maniobres combatives d'en Lambo han fet saltar tres quarts de la casa pels aires, facilitant-los la sortida a tots dos...

- Hiba-chan: Crec que podem baixar per la runa sense cap problema.

- Atobe: Si, mejor salgamos de aquí y olvidemos lo que hemos vivido.

- Hiba-chan: Ja t'he dit que em sap greu!

- Atobe: Y yo te digo que a mi no... pero que no salga de aquí.

- Hiba-chan: Espera... COM??!

- Atobe: BASTA YA, HE DICHO!!

- Hiba-chan: Però si ets tu qui diu que li ha agra---

- Takuma: De què discutiu?

- Atobe/Hiba-chan: AAAAAAAAAAAAAAAAAAGH!!! – *a la part més baixa de les runes, s'hi està de peu en Takuma, cadenes en mà, disposat a capturar aquest parell de malfactors que han gosat profanar el seu temple de puresa i castedat i—*

- Hiba-chan: De quin cony de temple parles!?!? Kraken, KRA-KEN!!

- Atobe: Has profa—

- Hiba-chan: NOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO!! I si tornes a insinuar-ho, publico per Internet que el teu periscopi ha sortit a la superfície!!!!

- Takuma: S'ha empalmat!?!?

- Atobe: VÉS LO QUE HAS HECHO!!!!?!!?

- Ulquiorra: Home, no ha estat ell qui... bé, ja m'entens...

- **Atobe:** Demasiado bien!!! Y ya! No habéis venido a capturarnos... pues intentadlo!! – *de sota la samarreta, l'Atobe en treu la raqueta i ataca sense pietat amb pedres i trossos de ferralla que troba escampats per la runa. En Hibari el deixa fer, ja que el veu prou motivat i es queda en silenci darrera seu...*

- **Atobe:** Detrás no!! DETRÁS NO!!!

- **Hiba-chan:** ... això serà llarg... Està bé, està bé, al darrera no – *així que se situa al davant, amb tanta mala lleta, que rellisca i cau. En un intent de no acabar als braços d'en Takuma, que ja els té oberts i espera per a poder obsequiar-lo amb una abraçada mortal, en Hibari s'agafa a la primera cosa que troben les seves mans i hi clava bé les ungles...*

- **Atobe:** GYAAAAAAAAAAAAAH!!! – *i cau... cauen; ell i en Hibari. En Takuma ja es frega les mans, ansios de venjança en pro del seu amic Kraken, que va ser brutalment assassinat per en Hibari, NOMÉS en Hibari ... però tant és, si l'Atobe està amb ell, alguna n'haurà fet...*

.....

- **Ouji:** Maldita vaca subnormal!! Tan difícil es seguir una simple orden!? Tan complicado es hacer exactamente lo que le piden?! ACASO ESTAMOS EN UN PAÍS GOBERNADO POR ANORMALES?!!

- **Kireko:** Si nosotras estamos al poder de esto, qué te hace pensar que los que están al poder del país iban a ser mejores?

- **Ouji:** La esperanza?

- **Shuu:** **T_T**... massa fe, tens tu. Aleshores, qui està on?

- **Kireko:** Pues yo aquí, tú allí, Nala más allá, Ouji cerca, cabeza de sapo por ahí y... espera, antes no había alguien más? Algo así como una presencia...

- **KidHitsugaya:** “Presència” ta mare!! Que us ha costat ben poc desfer-vos de nosaltres aprofitant l'explosió!! Exacte! Podríeu haver estat més amables, no? Què us costava acompanyar-nos a la sortida?? Això, això!! Havíeu de fer-ho a crits!! NO TENIU COR!

- **Kireko:** Por fin!! Cabeza de sapo se ha doblegado a la bipolaridad!! Ahora si podré culminar mi venganza sobre él, buajajajajaja!!!

- **Shuu:** Venjança de què?

- **Kireko:** “Venjança de què?”, “Venjança de què?”... PUES DE LO QUE ME SALGA DEL PLANTÍGRADO!!

- **Ouji:** Cuánta razón. Nadie necesita motivos para querer joderle la vida a cabeza de sapo. En todo caso, es él quién debería cuestionarse el porqué de tanto rencor hacia su persona!

- **Kireko:** Bien dicho, amigo mío!

- **Shuu:** Sí, sí, però... no estem obviant el que és... bé, obvi?

- Oujj: Que te falta vocabulario?

- Shuu: ... no... si en Kid i en Hitsugaya són dins d'en Zoro, dins de qui està en Zoro?

- KidHitsugaya/Oujj/Kireko: ... ..

- NalataiaZoro:

- Shuu: AAAAAAAGH!! Ja deia jo que estaves molt callada!! Confessa!!

- NalataiaZoro: N-n-n-no se de què em p-p-p-pa-pa-pa-parles...

- Kireko: Buajajajajaja!! Te la va a pegar!! Buajajajajajaja!!!

- Shuu: NALA!!! Com has caigut tant baix?!!

- NalataiaZoro: Com que baix, cabró malparit?!... OUCH!... Una mica de respecte, que estàs insultant al MEU cabró malparit?!... OUCH! OUCH! OUCH! JA PROU, NO?!... Pararé quan a mi em sembli!!! Té, té , teeeeeeeeeééé!!!... AI, AI, AAAUUUUUUUU!! Que fas mal!!!

- Shuu: Jo així no puc viure...

- Kireko: Pues nada, te suicido. No hace falta que digas más.

- NalataiaZoro: Y un huevo cocido!! Per què no ho parlem, com a persones civilitzades que som,

i busquem la millor alternativa possible, eh?

- Shuu: Exacte, matant-me a mi no anem enlloc. El que hem de fer és obrir en canal en Zoro i penjar-lo enmig d'un camp de nabs. Aleshores, esperarem que vinguin els corbs i el devorin a cops de bec. Què us sembla?

- Kireko: Que voy a buscar un espantapájaros viejo. Enseguida vuelvo.

- NalataiaZoro: El meu cos ni tocar-lo!!!

- KidHitsugaya: Exacte, exacte, que nosaltres hi som a dins!!

- Shuu/Kireko: Tsk...

- Oujj: Creo, CREO, que tengo una solución que será del agrado de todos.

- Shuu/Kireko/NalataiaZoro/KidHitsugaya: Habla.

- Oujj: Bien, siempre es u motivo de alergia que le escuchan a uno. Como ya sabréis, mis opiniones suelen estar muy mal consideradas.... eso el día que se me permite hablar, cosa que no suele suceder habitualmente. Aunque a mi me mporta más bien poco; está demostrado que yo hablo igual, guste o no. La prueba la tenéis delante; en lugar de deciros mi plan genial, estoy divagando sin motivo alguno, aún y poder comprobar por vuestras expresiones que, en cualquier momento, intentaréis matarme... – *coordinats com una sola persona, empesos per*

una ràbia infinita, la Kireko agafa l'Ouji per la cabellera mentre en Shuu li plega els braços darrera l'esquena i en KidHitsugaya li planta l'apunta d'una katana a la gola. La NalataiaZoro s'ho mira tot atentament i planeja el següent moviment...

- Shuu: I bé?

- Ouji: Joer, qué sensibles estamos hoy, eh?! Está bien... a ver. Primero, vamos al comedor.

- Kireko: Por qué?

- Ouji: Porqué diseñé la casa para que el comedor fuera el único sitio inalterable por las leyes de la Física y la Materia.

- Kireko: Has diseñado tú la casa?

- Ouji: No, mi perro espacial.

- Kireko: Ah, vale. Sigue.

- Shuu/NalataiaZoro/KidHitsugaya: **T_T**

- Ouji: Segundo, ya está.

- Shuu/NalataiaZoro: Com que "ja està"??

- Ouji: Creo que el concepto de "el único sitio inalterable por las leyes de la Física y la Materia" no lo habéis pillado. Se que es muy sutil y no todo el mundo cuenta con mi prodigiosa mente pero, si en el comedor nada, NADA puede verse alterado por las leyes inquebrantables de la Naturaleza... todo, TODO volverá a su cauce de manera natural, no?

- Shuu: Nalataia, això té sentit?

- NalataiaZoro: Com va dir un gran savi "Si a mi no me importa, y a su madre tampoco, ¿a quién le importa?".

- Kireko: Pues nos lo tomamos como un si y listos. Venga, todos al Batcomedor!!

per què inventes??! Fantasies Zoro, fantasies!! A sobre que et mimo i cuido com a nin... - *desquiciat i histèric, l'Atobe noqueja la Nalataia amb la raqueta i la dix estessa al terra...*

- **Shuu**: Gràcies.

- **Kireko**: Joer! Menudo monólogo se estaba echando al tia!

- **KidHitsugaya**: No era un monòleg **T_T**

- **Ouji**: Y vosotros dos, por qué estabáis maniatados?

- **Takuma**: Com que “estaban”? Però si no els he... - *sembla que els efectes “inquebrantables” de les “inquebrantables” lleis de la Natura, també inclouen deslligar als assassins sense cor ni ànima que acaben amb la vida de criatures innocents, únic pecat de les quals havia estat fer un amic fora del seu àmbit habitual; obrir-se a nous horitzons i descobrir que més enllà del fred mar, hi ha cors càlids i disposats a acceptar a aquells que són diferents...*

- **Hiba-chan**: Se'm volia menjar!!

- **Takuma**: I? No és motiu suficient!!!

- **Atobe**: Que no, dice!

- **Zura**: Tu no t'hi fiquis, que no va amb tu, Elizabeth tenista!

- **Atobe**: Que no va conmigo??!! Y entonces por qué me habéis atado a mi también?!

- **Ulquiorra**: Perquè estaves amb ell; era més que evident que havies col·laborat en el pla.

- **Atobe**: Mentira!! Y lo sabes!!

... en Lambo segueix a la sala de control, tocant botons que no haurien ni d'existir i intentant de totes les maneres possibles que aquell punt vermell de llum es posi damunt el nas de la Nalataia-nee... però es mou massa...

- **Lambo**: Ararara!! Està ballant!! Jajaja!! No en té ni idea, en Lambo ho fa millor! - *al ritme de “Qui ets tu? Jo sóc en Lambo! Qui sóc jo? Tu ets en Lambo!”, el petitó de la casa es posa a ballar damunt el panell de control, pitjant encara més botons que abans i destruint a velocitats inconcebibles la casa encantada... tot d'una, activa el làser de cations d'efecte calor...*

... ignció en 3... 2... 1...

... ..

- **Shuu**: Ouji, si hem vingut fins aquí és perquè li tornis el seu cos a la Nala, no perquè facis d'advocat del Diable amb l'Atobe i en Hibari!!

- **Ouji**: Ya te he dicho que le des tiempo... - *però ni així sembla que les coses tornin a la normalitat.*

- **KidHitsugaya**: Per cert... I LA CURA!!??

- **Ouji**: Anda, es verdad! Ya casi ni me acordava que estáis al borde de la muerte, je.

- **NalataiaZoro/Atobe/Hiba-chan**: NO TE'N FUMIS, DESGRACIAT!

- **Kireko**: Pero, no era una farsa lo de la cura esa?

- **Shuu**: Kireko...

- **Kireko**: No, en serio? Pero si el idiota espacial lo dijo "Es pura farsa! Sólo una espectáculo más para nuestro deleite!". A ver si ahora va a ser verdad que hay una cura!!

- **Ulquiorra**: Ho havia de dir...

- **Atobe**: Que era mentida!!!?? Que era mentida??!! QUE NOS HABÉIS MENTIDO VILMENTE, DESGRACIAS HUMANAS!!!??

- **NalataiaZoro/Kireko/Ouji**: Sí.

... aleshores, un punt vermell apareix al cap d'en Zoro... PICHIU! ...

.....

... la desastrosa gestió de la Nalataia i la Kireko, la falta total d'interés pel que pugui passar d'en Shuuichi, el caràcter dèspota i sense escrúpols de l'Ouji i la indiferència absoluta de l'Ulquiorra, han donat lloc a un estat total d'anarquia entre els membres de GranOtaku, que ara mateix es troben immersos en una batalla campal de tots contra tots. En Kid i en Hitsugaya, aprofitant la força desmesurada del cos d'en Zoro, intenten donar caça a l'Ouji per a treure-li una cura a garrotades, si fa falta...

- **KidHitsugaya**: No corris, Dr.Frankenouji!! volem la nostra cura i l'aconsegurem encara que sigui a cops!

- **Ouji**: NUNCA! Un mago nunca revela sus trucos!!

... en Takuma i en Zura arraconen a l'Atobe i a en Hibari en un intent de fer-los pagar la mort del Kraken-Talp. Però aquí ningú es deixa atacar sense respondre amb la mateixa moneda i, des d'un dels racons de la sala, volen projectils cap a totes les direccions possibles, dificultant els moviments d'en Takuma i en Zura, que reben més pedres a la cara de les que esquiven...

- **Zura**: Casum l'olla! I si esperem a que se'ls acabin les pedres?

- **Takuma**: Impossible...

- **Zura**: Per què?

- **Takuma**: Perquè el malparit de l'Ulquiorra els en va passant!!

- **Ulquiorra**: Jo només vull que t'eliminïn del mapa...

... en Shuu i la Kireko busquen a la Nalataia qui, aparentment, ha desaparegut aprofitant el pànic que s'ha generat quan el làser catònic d'efecte fred s'ha endut mitja orella d'en Zoro d'un sol dispar...

- Kireko: Pero donde cojones se ha metido!!??

- Shuu: Això és el que m'agradaria saber a mi, què s'ha fotut!!!!

- Kireko: Pues a cabeza de sapo dentro! Literalmente.

- Shuu: No ho diguis així, que encara sona pitjor!!

.....

- NalataiaZoro: Aleshores... això de tornar a la normalitat, no, oi? Que siiiii! Vaig canviar la cura per un sèrum dels desitjos! Ja! I PER QUÈ HO VAS FER!!?? Per donar-li més emoció al joc, evidentment!! Tu saps la sorpresa quan, enlloc d'una cura, hi hagi un sèrum dels desitjos i qui se'l prengui us pugui curar a tots?! PERÒ ÉS QUE NO HO FARÀ!! Tsk, no tots són com tu, míster simpatia... no, no ho són!! Per això és més que probable que us assassinin a vosaltres!! O em torturin a mi!! Abans que salvar-se? Aquests prefereixen veure'm mort!! Que nooooo... ja veuràs com tot anirà bé i... AAAAAAAAAAAAAAGH!! I l'armari!!?? Quin armari!! El que porta a Narnia, no et fot!!! Doncs el que hi havia aquí!! - *si una cosa té la Nalataia és sentit de la orientació i memòria visual... bé, això en fan dos. És igual. Aprofitant la distracció, la Nalataia i en Zoro s'han endisat pels passadissos enrunats en busca d'un armari, possible porta cap a Narnia, on se suposa que s'amaga la cura al virus potencialment mortal de l'Ouji, tot i que no, ja no és una cura al virus, sinó un sèrum dels desitjos. Però l'armari ja no hi és; enlloc seu, cendres...*

- NalataiaZoro: Glups. COM QUE GLUPS!!?? ARA SI ESTEM FOTUTS!! I TOT PER LA TEVA GRACIETA DE CANVIAR ELS FLASCONS!! I ET PENSES QUE JO ESTIC MOLT CONTENTA!!?? ET RECORDO QUE ETS DINS MEU... SENSE SÈRUM, AQUÍ ET QUEDES, AIXÍ QUE AMB LA CALMA!!

.....

- Lambo: Aaaaaauuuuuu!! M'he fet mal!! Joguina dolenta!! - *al sostre de la sala de control s'hi forma un forat negre que comença a escupir tot de trastos inútils provinents de la casa; trastos que han aconseguit escapar a la destrucció provocada per en Lambo i que no gosen passar-se pel menjador, no sigui que els tarats que s'estan hostiant els rebentin a cops...*

... de dins d'un armari, en cau un flascó...

- Lambo: Oooh! Això és la medicina!! Però en Lambo no està malalt... però sempre li diuen coses dolentes. I ningú s'estima en Lambo!! Mai el deixen ajudar... ni tampoc sortir per la tele!! I la Kireko-nee i la Nalataia-nee em van dir que jugarien amb mi però no ho han fet! Dolentes! Dolentes! Dolentes! Doncs en Lambo se la beurà... i no en deixarà res per a ells!! REEEEEEEES!!
- *d'un glop, en Lambo es pren la cura. Aquest sèrum no ha acabat en bones mans **T****T**...*

.....

.....

.....

.....

¡¡ ~~LA~~ BOOOOOOOOOOOO !!

Cartes de la Nalataia

I aquest és el consell del dia: no feu les coses amb pressa... però encara menys sense inspiració T^T.

L'Especial de Nadal d'aquest any és, com no podria ser d'altre manera, un sense sentit constant. Entre diàlegs absurds, situacions estranyes i finals inacabats... de debò, encara no entenc com podeu seguir llegint aquesta merda! Si jo fos vosaltres, aniria a buscar a l'autora i la cremaria viva!!... un moment, que ara torno.

... ..

Han estat uns dies complicats, la veritat: o bé no trobava un moment per escriure, o bé la inspiració i, tot sigui dit, les ganes d'escriure, s'escolaven entre els meus dits. I no serà pas perquè no volgués fer-ho, però hi havia alguna cosa, com una llosa a la meva esquena, que no em deixava. I així ha quedat l'Especial: bizarro.

És una llàstima, per què la idea original era bona. Però com tot, les modificacions d'última hora, les tardes perdudes davant la pantalla sense saber què teclejar, les compres de Nadal, la feina, l'estudi de llengües estranyes (sí, faig Alemany) i tantíssimes altres coses, han acabat afectant a la gran qualitat de la meva obra. A més, què collons! L'Especial de Nadal no és més que una excusa per a retardar el ritme de publicació normal de GranOtaku, això és evident xD.

No obstant, em sap greu per vosaltres: 65 pàgines de suplici. En fi, sempre podeu passar directament aquí i cagar-vos mil vegades en la meva persona per haver-vos fet perdre el temps de manera tant miserable. A mi m'és igual: no em plouran pedres damunt del cap per molt que ho vulgueu... o per molt que aconseguíu el sèrum dels desitjos (en controlo la producció mundial, jijiji).

Amb tanta tonteria i tanta excusa, el que vull és desitjar-vos a totes i a tots un Bon Nadal i un Feliç Any Nou. I si celebreu el Dia de Reis, doncs també, que us vagi de conya, amb la família, els amics o amb qui sigui... que jo estaré treballant, podrint-me del fàstic a la feina T^T...

Ens veïem al 2013 amb més GranOtaku. Fins aleshores...

THE BIG EYE IS WATCHING
YOU!